

Also available in C.D. at
ZEN INFORMATICS (Sales)
Devashram Mahadeva Road,
Arrah, Bihar (INDIA)
Telephone : 06182- 237729

J.N. - ख / 162

All rights including Copyright © Reserved with
Sri Dev Kumar Jain, Oriental Research Institute
Bhagwan Mahavir Marg, Arrah, Bihar (INDIA)

नीतिवाक्यामृत

कर्त्ता-सोमदेव सूरि

भाषा-संस्कृत

तीतिवाक्या

१

॥ॐ॥ नमः सिद्धे नमः ॥ श्री नगवते नमः ॥ सोमं सोमसमाकारं सोमां सो
मसंभवम् ॥ सोमदेवमुने नत्वानीति वाक्यामृतं बुवे ॥ अथ धर्मार्थकामफा
लायराज्याय नमः ॥ यतो सुदयतिः श्रेयससिद्धिः सधर्मः अधर्मः पुनरेतद्धि
परीतफलः ॥ आत्मवत्परत्र कुशलवृत्तिवितनं शक्तिस्त्यागतपसीचध
र्माधिगमोपायां ^{सर्व}सत्त्वेषु हि समता सर्वा चरणानां परमं चरणम् ॥ नखलुत्त
तदुत्तां कापिक्रियाप्रसूते श्रेयांसि परत्रेह च ॥ अजिघांसुमनसां ब्रतरिकम
पिचरितं स्वर्गाय जायते ॥ सखलुत्त्यागो देशत्यागाय यस्मिन् कृते भवत्या
त्मनोदौःस्थित्यम् ॥ सखलुत्तार्थी परिपंथीयः परस्पदौः ॥ स्थित्यं जानन्नपि

१

नीवावेमू

२

सखलुंक्षोयःसत्सुविनियोगादात्मनासहजन्मांतरेषुनयत्यर्थम्। अदातुः
प्रियालापोन्यत्रलाजस्योंतरायः। सदैवडःखस्थितातांकोनामबंधुःनित्यम
र्ययमानात्कोनामनोद्धिजते। इंद्रियमनसोर्नियमानुष्टानंतपः। विहिताचरा
णनिषिद्धपरिवर्जनंचनियमः। विधिनिषेधावैतिह्यायतौ। तत्रखलुसद्भिः
श्रद्धयमैतिह्ययत्रनस्वप्रमाण। बाधापूर्वापरविरोधावा। हस्तिस्नानमिव
विफलंसर्वमनुष्ठानमनियमितेन्द्रियमनोवृत्तीनां। उर्तगाभरणमिवके।
वलंदेहखेदावहमेवज्ञानंस्वयमनाचरतः। सुलभःखलुकपकश्चपरस्य
धर्मोपदेशोलोकः। प्रत्यहंकिमपिनियमेनप्रयच्छतस्तपस्यतोवाभवंत्य

२

अमिलषत्यर्थम् । तद्धतमाचरितव्यं यन्ननसंशयतुलामारोहतः ॥ शरीरमन
सरोहिकामुत्रिकफलार्थमर्थव्ययस्यागः ॥ नस्मन्निजतमिवापात्रेष्वर्थव्या
यः ॥ पात्रं हि त्रिविधं धर्मपात्रं कार्यपात्रं कामपात्रं चेति मैवं कीर्तिरितिकेचि
त् । किंतयाकीर्त्यायाः आश्रितान्तविभर्तिप्रतिरुल्लाधिवाधर्मम् ॥ नागीरथी
श्रीपार्वतीवत् ॥ भावानामन्यदेवप्रसिद्धेः कारणानपुनस्यागः ॥ यतो नखल
ग्रहीतारो व्यापिनः सनातनाश्च सखलुकस्यापि माभूदर्थो यत्राशासंगः शरा
णागतानम् ॥ अर्थेषु संविनागः स्वयमुपभोगश्चार्थस्य हि द्वेफले ॥ नास्त्यैवि
त्यमेकांतलुब्धस्य ॥ दानप्रियवचनाय मन्यस्य हि संतोषोऽत्यादनमौचित्यम्

गः केनामनकरोति । अनिवत्श्चाश्रयमेवदहंति । इर्जनाः । वनगजइवतदा
 त्वमुखलुब्धः कोनभवत्यास्यदमापदाम् । धर्मातिक्रमातधनंपरेनुभवन्ति स्व
 यंतुपापस्यजाजनंसिंहइवसिंधुरवधात् । बीजभोजिनः कुटुंबिनइवनास्ति
 अर्धमिकस्यायत्यंकिमपिशुभम्यः कामार्थावुपहत्यधर्ममेवोपास्तेसपा
 कंदेत्रंपरित्यज्याणंपृषति । सखलुमुखीयोमुत्रसुखाविरोधेनसुखा
 मनुभवति । [REDACTED] । इदमिह
 परमाश्चर्यंयदत्यापसुखलवात् । इहामुत्रवानवधिर्दः खानुबंधः सुखादि
 निःप्राणिनामुत्कर्षापकर्षौधर्मयोर्लिंगम्किमपिहिहिस्ति तद्वस्तुयत्रानैश्व

वृषंमहीयांसः परे लोकाः कालेन संचीयमानः परमाणुरपि जायते मेरुः ध
र्मश्रुतधनानां लवोपि प्रतिदिनं संगृह्यमाणो भवते समुद्रादप्यधिकः धर्मा
यनित्यमजाग्रतामात्मवंचनं कस्य नाम एकदैवसंपद्यते पुण्यराशिः स्वय
मना चरतां मनोः स्वप्नराज्यसमाः धर्मफलमनुभवतो ह्यधर्मानुष्ठानम
नात्मज्ञस्य कः सुधीर्भेषजमिवात्महितं धर्मपरोपरो धान्ता नुतिष्ठति धर्म
नुष्ठाने भवत्यप्रार्थितमपि शतिलोम्यं लोकस्य अधर्मकर्मणिको नाम नो
पाध्यायः पुरश्चारी वा कंठगतैरपि शाणैर्नाश्रुतं कर्म समाचरंति कुशलवृ
द्धयः स्वव्यसनसंतर्पणाय धूर्तैर्दरीहितवृत्तयः क्रियंते श्रीसांतः स्पलसंस

नीतवाक्का०

४

निमानिकरसानुविद्यासर्वेन्द्रियशीतिर्यतः सकामा धर्मार्थाविरोधेन कामं सं-
वेतनतिः स्यात् । समं वा त्रिवर्गं सेवेत । एको ह्यस्यासक्त्या सेवेतो धर्मार्थकामा-
नामात्मानमितरौ च पीडयति । परार्थे नारवाहित इवात्मसुखं निरुंधीतस्य ध-
नोपार्जनं । इंद्रियमनः प्रसादनफलाहिविभूतयः । नाजितेन्द्रियस्य कापि कार्य-
स्य सिद्धिरस्ति । इष्टेथे अनाशक्तिर्विरुद्धे चाप्रवृत्तिरिन्द्रियजयोर्थशास्त्राभ्यया-
नं वा कारणे कार्योपचारात् । यो नंगेनापि जीयते सपुष्टांगान्नरादीन् कथं जये-
त् न कामासक्तस्यास्ति विकिसितं । न तस्य धनं धर्मं शरीरं वा यस्य स्त्री प्रत्यास-
क्तिः विरुद्धकामप्रवृत्तिः समृद्धोपिन चिरं नंदति । धर्मार्थकामानां युगपत्स

४

र्यमदृष्टाधिष्ठात्र्या इति धर्मसमुद्देशः ॥ यतं सर्वप्रयोजनसिद्धिः सोऽर्थस्य राज
नं योऽर्थानुबंधेनार्थमनुभवति ॥ अलब्धत्वात्तोलब्धपरिरक्षणं रक्षितविवर्द्धनं च
त्यर्थानुबंधः तीर्थमर्थेनासंज्ञावयनमधुच्छेत्रमिव सर्वात्मनाविनश्यति ॥ धर्मा
समवायिनः ॥ कार्यसमवायिनश्च पुरुषांतीर्थम ॥ तादात्विकमूलहरकदर्येषु
नामूलः ॥ प्रत्यवायः यः किमप्यसंचिंत्योत्पन्नमर्थमयव्यापति स तादात्विकः
यः पितृपैतामहमन्यायेनानुभवति समूलहरः ॥ यो नृत्पात्मपीडाभ्यामर्थसं
चिनोति स कदर्यः तादात्विकमूलहरयोरायत्यांतास्तिकल्याणं ॥ कदर्यस्य ॥
र्थसंग्रहो राजदायादतस्कराणामत्यतमस्य निधिः ॥ इत्यर्थसमुद्देशः ॥ २० ॥

नीतवाक्या

५

लप्रतिकूलयोरिंद्रयमस्थानं सराजाराज्ञो हि इष्टनिग्रहः शिष्टपरिपालनं च धर्मो ।
नपुनः शिरोमुंडमंजटाधारणं वा राज्ञः पृथ्वीपालनोचितं कर्म राज्यस्य वर्णाश्रम
वती धान्यहिरण्यपशुकुप्यविशिष्टफलप्रदा च पृथ्वीवाहणाः रुत्रिया वि
शः शूद्राश्च वर्णाः ब्रह्मचारी गृहस्थो वा तपस्यो यतिरित्याश्रमाः स उपकुर्वा
णको ब्रह्मचारी यो वेदमधीत्यस्नायात् स्नानं विवाहदीक्षाभिषेकः स तैष्टिके ।
ब्रह्मचारी यस्य प्राणान्तिकमदारकर्म उत्पन्नः पुनीतेवंशं स पुत्रः अपुत्रः पुमा
नपितृणामणमजानं अनध्ययनो ब्रह्मर्षीणां अपजन्मानो देवानां अहंता
कारो मनुष्याणां आत्मा वैपुत्रो नैष्टिकस्य अयमात्मा ह्यात्मना त्मनमात्मनि

५

मवायेपूर्वःपूर्वो गरीयान् कालसहसेपुनरर्थ एव धर्मकामयोरर्थमूलत्वा
त् इतिकामसमुद्देशः ॥३॥ अक्तियुतः प्रणीताः कामक्रोधलोभमदमानह
र्षाः द्वितीशानामंतरंगोरिषदुर्गः परपरिगृहीतास्त्रनूढासुवास्त्रीषुदुरभे
संधिकामः ॥४॥ अविचार्यपरस्यात्मनोवापापहेतुरितिक्रोधः ॥३॥ दानार्हे
षुस्त्रधनाप्रदानमकारणं परवित्तग्रहणं चालोभः ॥ वकुलवलैश्वर्यरूपवि
द्यानिरात्मनोहंकारकरणं परप्रधर्षनिबंधनं वा मदः ॥ इरभितिवेशो मोहे
पयुक्तोक्त्यग्रहणं वा मानः ॥५॥ निर्निमित्तमन्यस्पृहः खोत्यादनेन स्वस्यार्थ
संचयेन वा मनः प्रतिरंजनो हर्षः ॥ इत्यरिषदुर्गश्चतुर्थः समुद्देशः ॥४॥ योनुक्

नीतवाक्या

६

विनोतचिरंकुशलं । अनस्रशूरश्वाशास्रः प्रज्ञावानपिभवति । सर्वेषांगोचरः
अलोचनगोरेद्यर्थेपुरुषाणां शास्त्रं तृतीयं लोचनं । अनधीतशास्त्रः चक्षुष्मान
पिपुमानंधाव । न ह्यज्ञानादपरः पशुरस्ति । वरं मराजकं भुवनं न मूर्खो राजा
अकृतसंस्कारं । नमिवसुजातमपिराजपुत्रं न नायकयदायामनंतिसाध
ध्रुवः । न पुनर्दर्विनीताज्ञः प्रज्ञाविनाशायापरोस्युत्यातः । युक्तायुक्तवि
योगयोरविवेकमतिर्वासुर्विनीतः यत्र सद्भिराधीयमानगुणाः संक्रामं
तीति तत्त्वमम् । इव्यं हि क्रियां विनयति ना इव्यम् । यतो इव्या इव्यप्रकृतिर
पिकश्चिपुरुषः संकीर्णगजवत्त्वमम् । इव्यं हि क्रियां विनयति ना इ-

६

संदधानः। पूततां प्रतिपद्यते नित्यनैमित्तिकानुष्ठानस्थो गृहस्थः ब्रह्मा मरपित्र
तिथिभूतयज्ञादिनित्यमनुष्ठानं। दर्शयोर्णमासाद्याः आर्यनैमित्तिकम्। यः स्वा-
लुयथाविधि जानपदमाहारं संसारव्यवहारं च रित्यज्यसकलत्रोनिः। कलत्रो-
वावने प्रतिष्ठते सवानप्रस्थः यो देहमात्रारामः। सम्यग्विद्यानौलाप्तेन तस्मा-
सरित्तरणाय योगाय यतते स यतिः। राज्यमूलं क्रमो विक्रमश्च आचारसंपत्तिः
क्रमसंपत्तिकरोति। अनुत्सेकः खलु विक्रमस्यालंकारः। क्रमविक्रमयोरन्य-
तमपरिग्रहेण राज्यस्य ङः करः परिणामः क्रयविक्रयोरधिष्ठानं बुद्धिमान्
हार्यबुद्धिर्वायो विद्याविनीतमतिः स बुद्धिमान् सिंहस्यैव केवलं पौरुषावलं

नीतवाक्या०

७

द्विकीत्रयीवार्तादंडनीतिश्चतस्रोराजविद्याः अधीयानोद्धान्वीद्विकीकार्य १
कार्याणां वलावलं हेतुभिर्विचारयति न विषीदति व्यसनेषु नाभ्युदयेन विक १
र्यते समधिगच्छति च प्रज्ञावान्वैशारद्यं त्रींशोपठन्वर्णाश्रमाचारेष्वातीवा
प्रगल्भते जानाति च समस्तामपि धर्माधर्मस्थितिं युक्तिः प्रवर्तयन्वार्ता
सर्वमपि जीवलोकमभिनंदयति लभते च स्वयं सर्वानपि कामान् यमश्च १
पराधिषु दंडप्रणयिनिविद्यमाने राक्षिनप्रजाः स्वमर्यादा मतिक्रामंति प्रसी
दंति त्रिवर्गफलाहिविभूतयः सांख्ययोगोलोकाय तंचान्वीद्विकी वौद्धार ७
तोः श्रुतेः प्रतिपद्यन्त प्रकृतिपुरुषज्ञो हिराजा सत्त्वमवलंबते रजःफलं

मम यतोऽव्याऽव्यप्रकृतिरपिकश्चिपुरुषः संकीर्णगजवत् ॥ श्रुश्रुषाश्रवा-
णग्रहणधारणविज्ञानोहायोहतत्त्वानिनिवेशविद्याः इतिबुद्धिगुणः श्रोतु
मिच्छाश्रुश्रुषाश्रवणमाकर्णनंग्रहणंशास्त्रार्थोपादानं ॥ धारणं कालंतराद
विस्मरणं ॥ मोहसंदेहविपर्यासबुदासेनज्ञानंविज्ञानम् ॥ विज्ञानमर्थमव
लंब्यान्वेषुव्याप्यातथाविधिवितर्कणमूहः उक्तियुक्तिस्याविरुद्धार्थात् ॥ प्र
त्यवायसंज्ञावतयाव्यावर्तनमयोहः ॥ अथवासामान्यज्ञानमूहोविशेषज्ञा
नमयोहः ॥ विज्ञानोहायोहानुगमविशुद्धमिदमित्यमेवेतिनिश्चयस्तत्त्वानि
निवेशः ॥ यांसम्यग्धिगम्यात्मनोहितमवैत्यहितंवापोहतिमाविद्याआन्वी

नीतवाक्या०

८

प्रायोरज्ञानतु ~~कु~~ज्ञानलवडर्विदग्धः नीले रक्ते च वस्त्र इव डर्विदग्धे राक्षिके ।
 तामरागंतरमाधत्ते । यथार्थवादो विदुषां श्रेयस्करो यदि राजा तु न गुणप्रदेषी
 वरमात्मनो मरणं नाहितो पदेशः स्वामिषु इति विद्यावृद्धसमुद्देशः ॥ ५ ॥ आत्म
 मनो मरुतत्वसमसमायोगलक्षण अध्यात्मयोगः अध्यात्माज्ञो हिराजा सह
 जशारीरमानसागंतुभिर्देवैर्न वाध्यते । मन इन्द्रियाणि विषयाभोगायतनमि
 त्यात्मारामः यत्राहमित्युपचरेत्प्रत्ययः स आत्मा । असत्प्रात्मनिषेत्य भावे वि
 दुषां खलु विफलं सर्वमनुष्ठानम् । यतः स्मृत्यवमर्शनमूहापोहनं शिक्षाला ।
 पक्रियाग्रहणं च भवति तन्मनः । आत्मनो विषयानुभवद्वाराणीन्द्रियाणि । श

८

वाफलं च परिहरति । तमो निर्नाभिश्चूयते जत्सहते च विद्यावृद्धसेवायां अज्ञात
विद्यावृद्धसंयोगो हिराजानिरंकुशो वनगजश्च सद्यो विनश्यति अनर्धियाने ।
पिआन्वीहिकी विशिष्टसंसर्गात् परां व्युत्पत्तिमाप्नोति । अन्यैव खलु छायो
पजलतरूणां । वंशवृत्तविद्यानिजनविश्रुद्धा हिराज्ञामुपाध्यायाः । शिष्टेषु नी
वैराचरत्ररपतिरिह परत्र च महीयते । राजा हि परमं देवतं नासौ कस्मैचित् ।
प्रणमति । अन्यत्र गुरुजनेभ्यः । वरमज्ञानं नाशिष्टजनसेवया विद्या । अलंते ।
नामृतेन यत्रास्ति विषसंसर्गः गुरुजनशीलमनुसरंति प्रायेण शिष्याः । न वे
षु मृजाजनेषु लगनः संस्कारो ब्रह्मणाप्यन्यथा कर्तुं न शक्यते अंधश्च वरं परं

तीतवाक्या०

८

श्यासास्यांभवतिविल्वप्रतिःसकिंपुरुषोयस्यमहायोगेष्वपिधनुषश्वाधि
कंनजायतेवलं। आगामिक्रियाहेतुरभिलाषोवांछा। आत्माप्रत्यवायेत्यःप
रप्रत्यावर्तनहेतुर्देषो नभिलौषोवा हिताहितशान्तिपरिहारउत्साहः प्रयत्न
परिनिमित्तकोभावः सातिशयलाभः संस्कारः। अनेककर्माभ्यासवासना
वशात्सद्योजातादीनांस्तन्यपिपासादिकंयेनक्रियतइतिसंस्कारः। भोगा
यतनेशरीरं। ऐहिकव्यवहारप्रसाधनपरंलोकायतं। अधीनलोकायतमतो
हिराजाराष्ट्रकंटकानुष्ठेयतेते। नखत्वेकांतातोयतीनामध्यनवध्वास्ति।
क्रिया। एकांतेनकारुण्यपरः। करतलगतमय्यर्थरहितुंनरुमः प्रशमैक

८

दस्पर्शरसरूपगंधाहिविषयाः समाधीद्वियद्वारेणविप्रकष्टमनिकृष्टार्थाः
वबोधोज्ञानं। सुखंशीतिः। तत्सुखमपिनसुषंयत्रनास्तिमनोतिर्हृत्तिः। अन्यासा
निमानसंप्रत्ययविषयाः सुखस्यकारणानिक्रियातिशयपरिपाकहेतुरस्य १
सः। प्रप्रयसत्कारादि। लाभेनात्मनोत्कर्षसंज्ञावनमनिर्मनः। अतद्गुणोवस्तु
नितद्गुणत्वेनानिनिवेशः संप्रत्ययः। इंदियमनः संतर्पणोभावोविषयः ५ः।
खमशीतिः। त^१इः खमपिनइः खंयत्रनसंक्लिष्यतेमनः इखं चतुर्विधं सहजं दे १
षजमागंतुकमंतरंगजंवेति। सहजंरुतर्षपीडामनोभूत्तवमिति। त्यत्काराव
ज्ञेच्छाविघातादिसमुत्थंमंतरंगजं। नतत्रैहिकमामुत्रिकंवाफलमस्तियः के

तिवाक्या

१०

ताः सर्वे समवायिनो लोकव्यवहारेष्वधिक्रियन्ते । धर्मशास्त्राणि स्मृतपो वेदार्थ
संग्रहाद्वेदा एव । अध्यायनं यजनं च ब्राह्मणरुत्रियविशं समानो धर्मः । त्रयोव
र्णाद्विजायतः । अध्यापनं याजनं प्रतिग्रहश्च ब्राह्मणानामेव । भूतसंरक्षणं श
स्त्रोपजीवनं सत्पुरुषोपकृतिर्हीनोद्धरणं रणापलायनं चेति रुत्रियाणां ।
पापवार्ताजीवनं कारुकुशीलवकर्मशकटोपवाहनं च शूद्राणां । सकृत्या
रिणायनव्यवहाराः सब्रूयाः आचारानवद्यत्वं श्रुचिरुस्कारः शरीराशुद्धिश्च
करोतिश्च ज्ञानपि देवद्विजातितपस्त्रिपरिकर्मसु योग्यान् । आनृशंस्यममृ
षा भाषित्वं परस्वनिर्द्वैतिरिच्छानियमः प्रातिलोम्पाविवाहो निषिद्धाषु च स्त्री

१०

चित्तंकोनामनपरिभवति। अपराधकारिषुशामोयतीनां नृषाणां नृपती।
नां। धिक्कृतंपुरुषंपश्यात्तत्रात्तत्तः कोपप्रसादौसजीवन्निपिमृतावये ।
नविक्रमतिप्रतिकूलेषु नस्मनीवातेजसेकानामिनिःसंकंतादधातिपदं । त
त्यापमपिनपापंयत्रमहान्धर्मानुबंधः अन्यथापुनर्नरकांतराज्यं । बंधनां
तेनियोगः । विपदं नामखलमैत्रीमरणांतःस्त्रीषुविश्वासः । इत्यान्वीहिकी
समुद्देशः ॥ ६ ॥ चत्वारोवेदाः शिक्षाकल्योव्याकरणांछंदोविचिंतिर्ज्योतिषंनिर्
कमितिषडंगान्नीतिहोसपुराणन्यायमीमांसाश्चेतिचतुर्दशविद्यास्थानानि
त्रयी । त्रयीतःखलुवर्णाश्रमाचाराणांधर्माधर्मव्यवस्थास्वपक्षानुरागघृहा

वयंते । तस्यैवतद्रूपात् योस्मान्गोपायतीति । तदमंगलमपि नामंगलं । यत्रा
 स्यात्सतोभक्तिः । संत्यस्याग्निपरिग्रहानसृशानुयाशीत स्नात्वा देवोपासनात्प्र
 किंचनसृशेत् । देवागारागतः सर्वान्यतीनात्मसंबन्धिनीश्वजरतीः पश्येत् । देवा
 कारोपेतः पाषाणोपिनावमन्येत किंपुनर्मनुष्यः राजशासनमृत्तिकायामिव
 कोनामलिङ्गेषु विचारः यत्स्वयंमलिनोपिखलः प्रवर्धयत्येवहीरंसितंधेनूनां ।
 तखलुपरेषामाचारः । स्वस्यपुण्यमारभते किंतु मनोविशुद्धिः । दानादिप्रकृति
 प्रायेण ब्रह्मणानां । वलात्कारः स्वभावः रुत्रियाणां तिसर्गतः शायंकिराटक १ ११
 नां क्रुजुवक्रशीलता सहजा कृषीवलानां । दानावसानः कोपो ब्रह्मणानां प्र

पुत्रह्नव्यमिति सर्वेषां समानो धर्मः आदित्यालोक इव धर्मः सर्वेषां सार्धं रण।
खलु विशेषानुष्ठाने तु नियमः। निजागमोक्तमनुष्ठानमेव समस्तयतीनां स्वो
धर्मः स्वधर्मव्यतिक्रमे यतीनां निजागमोक्तमेव प्रायश्चित्तम्। यो यस्मिन् देवे
श्रद्धानात्संलुतं देवं प्रतिष्ठापयत्। अतकैः कृतपूजोपचारः सद्यः शापाय
नवतिवर्णाश्रमाणां स्वाचारप्रव्युत्तौ त्रपीतो विशुद्धिः स्वधर्मसंकरः। प्रजानां
राजानं त्रिवर्गोणोपसंघते। सकिं राजायोत्तररुतिप्रजाः स्वधर्ममतिक्रामतां
सर्वेषां पार्थिवो गुरुः परिपालको हिराजा सर्वेषां धर्माणां ध्वंशमाप्नोति। य
दाहवैव श्रुतो मनुः। संलुषद्गागप्रदानेन वसुस्थ्या अपितपस्विनो राजानं संजा

निर्मनस्तापश्चरुतर्षाप्रतीकारात्पापंच। वृद्धवालंब्याधितक्षीणान्पशून्वांध
 वानिवपोषयेत्। अतीवभारोमहानमार्गश्चपशूनामकांडेमरणकारणंशुक्ल
 वृद्धिवलात्पणग्रहणंचदेशांतरभांडानामप्रवेशहेतुःकाष्टपात्र्यामेकदैवरा
 ध्यते। तुलामानयोरव्यवस्थाम्बवहारं दृषयति। वणिक्कृतोर्थः स्थितानांगंतुकं
 पीडयति। देशकालभांडापेक्षयोवासवार्थो भवेत्। पणतुलामानविशुद्धौ।
 तुराजास्वयंजागर्यात् नवणिग्गम्यः परे संतिपत्पतोहराः स्पृहयामूल्यवृ
 द्धेर्भांडेषुराज्ञोयथोचितंतुमूल्यंभांडविक्रेतुः। अल्पद्वयेणमहाभांडंगृह्णतो
 मूल्याविनाशेनतद्भांडंतुराज्ञः अन्यायोपेक्षयासर्वेवित्तपतिश्चौरचरटम

णामावसानः को योगरूपां प्राणावसातः कोपः कृत्रियाणां प्रियवचनावसा
नः कोपो वाणिजिकानां उच्चारप्रदानेन कोपो परशमो वैश्यानां निश्चलेः परि
चित्तैश्च सहव्यवहारो वणिजां निधिः दंडनयोपधिवशीकरणं नीचानां इति त्र
यी समुद्देशः ११ कृषिपशुपालनं वणिज्याचेति वार्ता वार्ता समृद्धौ हि सर्वाः स
मृद्धयोराज्ञां तस्मिन् खलु संसारसुखं यस्य कृषिर्धनवः शाकवाद्यः सद्यन्मुदय
नंच विसाध्या राज्ञस्तत्र षोषणे नियोगेनामुत्सवो महान् श्रकोशरूपः नित्यं
हि हि रापव्ययेन मेरु रपि क्षीयते तत्र सदैव इर्निहं यत्र राजा विसाधयति
समुद्रस्य पिपासायां कुतो हि जगति जलानि स्वयं जीवनमपश्यतो मर्तौ हेहा

नीतवाक्या०

१३

सोहिदंडः। कामक्रोधाभ्यामज्ञानाद्वासर्वजनविद्वेषं करोति। अप्रणीतोहि।
दंडोमात्स्यन्यायमुज्ञावयति। वलीयान् वलंग्रसते इति मात्स्यन्यायः। इति दंड
नीतिसमुद्देशः। ए। मंत्रिपुरोहितसेनापतीनां योयुक्तमुक्तं करोति स आहा
र्यबुद्धिः असुगंधमपि सूत्रं कुसमसंसर्गात्। किं नारो हति देवसिंघं सिं महद्भेः
प्रतिष्ठितो रूपापि भवति देवः। किंपुनर्मनुष्यः। तथा चानुश्रूयते। विष्णुगुप्तानु
ग्रहात्केलानधिकृतोपि चंद्रगुप्तः साम्राज्यमवाप। ब्राह्मणरुत्रियविशाम
न्यतमं स्वदेशजनाचारान्निजनविशुद्धं अव्यसनिनमव्यभिचारिणामधीता
खिलव्यवहारतंत्रमस्त्ररुमशेषोपविशुद्धं मंत्रिणां कुर्वीत। सर्वपरुथातेषु

१३

नव्यधमनराजवज्रनाटविकतलारकिरातारुशालिकनियोगेशमकूटवा
र्धुषिकाहिराष्टुकंठकाःप्रतापवति कंठकशोधनाधिकरणक्षेराङ्गिनप्रज्ञ
वंति। तेषुसर्वेअन्यायवृद्धयोवार्धुषिकास्तंत्रकोशंदेशं चविनाश्रयंति। क १
र्याकार्ययोर्नास्तिदाक्षिणं। अष्टिपमप्यौषधंपीयते। अहिदष्टास्वांगुलिरपे
च्छियते इतिवार्त्तासमुद्देशः। चिकित्सागमइवदोषविशुद्धिहेतुर्दंठः। यथ १
दोषदंडस्यप्रणायनंदंडनीतिः प्रजाहितार्थंरक्षादंडः प्रणीयतेनधमार्थंम
किंराजावैद्योवायः स्वजीवयप्रजासुदोषमन्वेषयति। दंडयूताहवमृतवि।
स्मृतचौरदारदारकप्रजाविज्ञवद्व्याणिनराजास्वयमुपभुंजीताऽः प्रणी

मिवशास्त्रंतिष्फलंयेषांप्रतिपक्षदर्शनाद्भयमन्वयंतिचेतांसि। नतदस्त्रं
 शास्त्रंवात्मपरिभवाययत्नहंतिपरेषांप्रसरंनहीगलीवलीवर्दोभारकर्मणि
 केनापियुज्यते। मंत्रपूर्वः। सर्वोधारंनः। क्षितिपतीनांअनुपलब्धस्यज्ञानमु
 पलब्धस्यनिश्चयोनिश्चितस्यवलाधानंअर्थस्यद्वैधस्यसंशयच्छेदनमेकदे
 शलब्धस्याशेषोपलब्धिरितिमंत्रसाध्यमेतत्। अकृतारंनभारब्धस्यानुष्ठान
 मनुष्ठितस्यविशेषविनियोगसंपदंकर्मसुयेचकुर्युस्तेमंत्रिणः। कर्मणामा
 रंभोपायः। पुरुषद्वयसंपदेशकालविनागोविनिपातप्रतीकारः। कार्यसिद्धि
 श्रेतिपंचांगोमंत्रः। आकाशो। प्रतिशष्ट्वतिवाश्रयेनमंत्रयेत्। मुखविकारः।

स्वदेशपरुपातो महान् । विषनिषेकश्च उराचारः । सर्वानपि गुणान् दूषयति ।
दुःपरिजर्ने मोहेन कुतोप्यकृत्यान् जुगुप्सते । सम्यसनसचिवो हिराजारु-
टम्यालगजश्च सुलभापायः । किंतेन केनापियो विपदिनोपतिष्ठते । पात्रस-
मितौ हि सुलभो लोकः । किंतेन न केन तस्य नक्त्या वा यो न वेत्ति स्वामिनो हितो-
पायमहितप्रतीकारं वा । किंतेन सहायेन स्यात्तरणोपखंन प्रवृत्तिः । धर्मार्थक-
मार्थज्ञयव्याजेन परचित्तपरीक्षणमुपधा । अकुलीनेषु नास्त्यपवादाद्भयं अ-
लर्कविषवत्कालं प्राप्स्यति कुर्वते विजायतः । तदमृतस्य विषत्वं यः खलुकु-
लीनेषु दोषसंभवः । घटप्रदीपवत्ततज्ञानं यन्न परप्रतिबोधः तस्य शास्त्र-

४२ परिज्ञानादेवव्याधुपशमः नास्त्यविवेकात्परः प्राणिनांशत्रुः आत्मसाध्यमन्येन कारयन् औषध४४४

तीतवाकर्षः

१५

त्रनेदकारणानि। इंगितमन्यथावृत्तिः कोपप्रसादजनिताशारीरीविकृतिरा।
कारः पानस्त्रीसंगादिजनितो हर्षो मदः प्रमादोगात्रसवलनादिहेतुरन्यच्चि
कीर्षतो न्यवृत्तिर्वाप्रमादः। तद्धतमंत्रो न दीर्घसूत्रः स्यात्। अननुष्टानेच्छात्रव
त्किंमंत्रेण न द्यौषधं मूल्यादेवव्याधिं विकित्सति। यो यत्प्रतिवद्धः स तेना
सहोदयव्ययी। स्वामिनाधिष्ठे। तोमेषोपिसिंहायते। मंत्रकाले मंत्रिनिर्वि।
गृह्यवादः। स्वैरालापश्चकर्तव्यः। लघुनोपायेन महतः कार्यस्य सिद्धिर्मंत्र
फलं। नखलुतथाहस्तेनोत्थाप्यते। प्रावायथादारुणा। समंतीशत्रुर्यो नृ
पेच्छायाकार्यमपि कार्यतयानुशास्तिवरं स्वामिनो मरणात्। ५ः खंनपु

१५

करानिनयाऽप्यप्रतिधानेनवाननास्थमप्यर्थमन्यहंतिविचरुणाः। आकार्य-
सिद्धेरहितव्योमंत्रः दिवानक्तंचापरीक्ष्यमंत्रयमाणस्यप्रबन्धोवमतोवाप्तिन
तिमंत्रंश्रूयतेहिकिलरज्यांवटवृक्षेप्रबन्धोवररुचिरप्रशिखेत्यस्यप्रश्नस्य
पिश्रावेस्योदृतांतमुपलभ्यचतुरक्षरैराद्यैः श्लोकमेकंचकार। अनेनतवपुत्र
स्यप्रसुप्तस्यवनांतरे। शिखामाकृष्यपादेनखड्गेनोपहतंशिखः नतैःसहमं
त्रयेत्येषांक्षीयेद्ययकुर्यात्। अनायुक्तो नमंत्रकालेतिषेत्। श्रूयतेहिश्रुक
सारिकाभ्यामन्यैश्चतिर्यग्निर्मंत्रनेदः कृतः मंत्रनेदाइत्यन्नं व्यसतंडः प्रति
विधेयमप्रतिविधेयंवास्यात्। इंगितमाकारोमदः प्रमोदः प्रमादोनिद्राचमं

नीतवाक्या०

१६

कृच्छ्रसाध्यं आसध्यं वर्कुर्यात् । एको मंत्री न कर्तव्यः । एको मंत्री निरवग्रहश्चरति ।
मुद्यति च कार्यं कृच्छ्रेषु । द्वावपि मंत्रिणो न कर्तव्यौ । द्वौ मंत्रिणो संहतौ संचेतौ ।
न रुयतौ गृहीतौ च । विनाशयतः त्रयः पंच वा सप्त वा मंत्रिणः कार्याः । विषमपु
रुषसंधे हि डर्ल न मैक मत्यम् । वहवो मंत्रिणुः परस्परमतीरुत्कर्षयंति । स्वच्छंद
श्च न विजृंभते । यद्दुःखं गुणं अनपायं लंबं न वति । कार्यं मनुष्येयम् । तदेव नु
ज्यते यदेव परिणमति । यथोक्तं गुणसमवायिने एकस्मिन् युगले वा मंत्रिणि
नकोपि दोषः । न हि महान् संघसमुदायो रूपं उपलभते । अवार्यवीर्यौ द्वौ धुर्यौ किं
महति नारे न नियुज्येते । वज्रसहाये राक्षि प्रसीदंति सर्वे मनोरथाः । एक एव हि पु

१६

नरकार्योपदेशेनतद्विनाशः। पीयूषमापिपिवतोवालस्यकिंनक्रियतेकपोलं
हननं। मंत्रिणोद्वितीयराजहृदयत्वात्। नकेनापिसहसंसर्गंकुर्युः। राजोनुग्र
हविग्रहावेवमंत्रिणोनुग्रहविग्रहौ। सदैवस्यापराधेनमंत्रिणांयत्सुघटितम
पिकार्यंनघटेत्। नखल्बसौराजायोमंत्रिणोतिकुम्पवर्तते। सुविवेचितान्मंत्रा
न्वत्येवकार्यसिद्धिर्यदिस्वामिनोऽराग्रहोनस्यात्। अतिक्रामतोनीतिर्वणि
कखड्गयष्टिरिवनीतिर्यथावस्थितमर्थमुपलंभयति। हिताहितप्राप्तिपरिह
रौतुपुरुषकारायतौ। अकालसहंकार्यंममस्वीनगोक्रुयात्। कालातिक्रमात्
नखच्छेद्यमपिकार्यंभवति। कुतारच्छेद्यम्। कोनामसवेतनःसुखसाध्यंकार्यं।

मनः कियद्वापश्येत् । स्वामिप्रसादसंपदं करोति न पुनरात्तिजात्यं पांडित्यं वाहर
 कं वलग्नोपिकालकूटः कालकूटाव । स्ववधाय कृत्योत्थापनमिव मूर्खेषु रा
 ज्यस्य नारागेपणं अकार्यवेदिनः किं वज्रनापि शास्त्रेण । गुणरहितं धनुः पिंज
 नादप्यधिकं निरुद्धं । चक्षुषश्च मंत्रिणोपियथार्थदर्शनमेवात्मगौरवहेतुः
 शास्त्राधिकारिणो न मंत्राधिकारिणः । स्युं ह्यत्रियपुत्रस्य परिहरतोथायावत्प्रा
 वश्यं तु परिभंडनं । शास्त्रोपजीविनां प्रायः कलहमंतरेण नक्तं नुक्तमपिनत ।
 र्यते । मंत्राधिकारः स्वामिप्रसादः । शास्त्रोपजीवित्वं वेत्येकैकमपि पुरुषं उत्सो
 कयति किंपुनर्न समवायः न लंपटोधिकारीति मंत्रिणोर्थग्रहणालालसायां

रुषः केषुनामकार्येषु आत्मानं विनजते। किमेकशाखाशाखितो महतोपे
भवति छाया। कार्यकाले डर्लनः। पुरुषसमवायः। दीप्तिग्रहे कूपखननं कीटा-
शं नधनं पुरुषसंग्रहात्। वज्रमंतंमं। सुक्षेत्रेषु बीजमिव कार्यपुरुषेषु मंध-
नं शतशः। फलति। बुद्धावर्थे युद्धे च ये सहायास्ते कार्यपुरुषाः। खादनवेला-
यांतुकोनामकस्य नसहायः। श्राद्धश्वाश्रोत्रियस्य नं मंत्रे मूर्खस्याधिकारो
स्ति किं नामांधः पश्येत्। नचांधेना कृष्यमाणो धः समंपंथानं प्रतिपद्यते। त-
दंधकवर्तौ यं काकतालीयं वायन्मूर्खमंत्रात्। अपि क्वचित् कार्यसिद्धिः। स-
घुणारुण्यायो वायन्मूर्खेषु कार्यपरिज्ञानं। अनालोकं लोचनमिवाशासं

नीतवाक्या०

१८

तविनाशो भवेत् । संमंनिहतो । नकर्तव्यः सकृत्विघटितं चेतः स्फटिकवल
यमिवकः । संधातुमीश्वरः । नमहताप्युपकारेण तथा चित्तस्यानुरागो यथा वि
रागो भवति । अल्पेनाप्युपकारेण । सूचीमुखसर्प्यवन्नानपकृत्यविरमंत्यपर
दाः समायव्ययकार्यारंभो रात्रसिकातां । वज्रक्लेशेनाल्पफलः प्रारंभो महा
मूर्खाणां । दोषज्ञयात्कार्यारंभः । कापुरुषाणां मृगाः । संतीतिकिं कृषिर्न क्रि
यते । अजीर्णज्ञयान्खलुभोजनं परित्यज्यते । सखलुकिं कोपीहामूदस्तिर्ना
वष्यति वायस्याप्रत्यवायः कार्यारंभः । अत्मसंशयेन कार्यारंभो बालद्वृष्ट्या ।
हरती रुत्वमासनश्रृंखलं च गुणौ महापुरुषाणां जलकेलिवत्सार्देवोपेतः

१८

मत्तौ नराङ्गः कार्यमर्थो वा वरणार्थं प्रेषितः स्वयं यदि कन्यां परिणयति तदा व
रपितुस्तप एव शरणं । स्थाल्येव चेन्नक्तमश्नाति । ततः ऊतो नो कुर्तुं किः तं वत्स
वोपि श्रुतिर्निस्पृहो वा या वलपरवरस्त्री दर्शनमर्थोधिगमो वा अतिप्रवृद्धः का
मस्तनास्तियन्न करोति । श्रूयते हि किल कामवशाः प्रजापतिरात्मदहितरे हरि
र्गोपवधूषु हरः शंतनुकलत्रेषु । सुरपतिर्गोत्रमभार्थायां चंद्रश्च दृढस्यति पा
त्स्यं मनश्चकारेति । अर्थेषूपभोगरहितास्तखोपिसानिलाषाः किंपुनर्मनष्य १ः
कस्य नामनलानाह्नो नः प्रवर्तते । सखलु पुरुषः प्रत्यक्षं दैवं यस्य परध्वे सुश्व
परस्त्रीषु तिः स्पृहं चेतः अडष्टस्य हि दूषणं सुप्तव्यालप्रबोधनमिव येन सहचे

नीतिवाक्या.

१७

निहंत्यनुचितज्ञः परस्परमर्मकथनं आत्मविक्रयः तदजाकृपाणीयं यः परेषु
विश्वासः कृणिकचितः किमः पितसाधयति स्वतंत्रः सहसाकारित्वात् सर्वना
शयति अलसः सर्वकार्याणामनधिकारी प्रमादवान् भवत्यवश्यं विधिषां
वशः किमथात्मनो नुकूलं प्रतिकूलं च न वक्तव्यं प्राणादपि प्रत्यवायोक्ति
तम्यः आत्मशक्तिमविजानतो बलवता सह वैग्रहः कुर्यात् काले कीटकानां प
होत्थानमिव कालमलजमानोपकर्तारिसाधुवर्तेत किंतु खलु लोको न व
हतिमूर्च्छादग्धुमिंधनं नदीरयस्तीरतरूणां अंशान् प्रहालयन्त्वपि उन्मूलयति
ति तस्मै कोहस्तगतमपि कार्यं विनाशयति नाल्पं महद्वाप्यकोपोपायज्ञस्य

१७

पृथूनपि नूतनो भिनति। प्रियंवदः शिखीवसदर्या नपि द्विषत्सर्था नुत्सादयति
समहानयो विपत्सु धैर्यमवलंबते उतापकत्वं हि सर्वकार्यसिद्धीनां प्रथमोत्त
राय शरत्। घनाश्वनतु खलु वृथा गलगर्जितं कुर्वति कुलीनाः। नाविधायपरे
षां अर्थमनर्थं वा हृदयं प्रकाशयति। महानुभावाः क्षीरवृक्षवत्फलप्रदो मा
हतामालापः। नीपवत्पुंरा रोहपाट्पश्वदंडानियोगेन भवति फलप्रदो नीच
प्रकृतिः। न स्वभावेन किमपि वस्तु सुंदरं सुंदरं वा किंतु तदेव^यस्य प्रकृतितो न
तितदेव तस्य सुंदरं। न खलु तथा कर्षुरेणुना प्रीतिः। केतकीनां यथा मेधेना
अतिक्रोधस्य प्रभुत्वं अग्नौ पतितं लवणमिव शतधा वशीर्यते सर्वानगुणात्

कृतीनां न कुर्यात् सर्वकोपेभ्यः प्रकृतिको योगरीयान् । अचिकित्स्यदोषदृष्टा
 न्खनिदुर्गमेतुबंधाकाराकर्मांतरेषु क्लेशयेत् । अपराधैरपराधकैश्च सहवासं
 न कुरीत । सहिगृहप्रवेष्टसर्पवत्सर्वव्यसनानामागमनघरं । न कस्यापि पु
 रः क्रुद्धस्य तिष्ठेत् । क्रुद्धो हि सर्प इव यमेवाग्रे पश्यति तत्रैव रोषविषमुत्सृज्यते
 । अतिविधातुरागमनात् । वरमनागमनं । इति मंत्रिसमुद्देशः । १० । पुरोहिता
 मुदितोदितकुलशीलं षडंगो वेदे देवे निमित्ते दंडनीत्यां च प्रवीणं । अर्थवर्द्धं च
 तविनीतं चानेनी । तं आपदां देवीनां मानुषीणां च प्रतिहर्ता रं कुरीत । राजो हि
 मंत्रिपुरोहितौ मातापितरावतस्तोनकेषु । केषु चित्वाञ्छितेषु विसृयेत् ॥

सममेवोन्मूल^यतितीरजट्टणसमान्युक्तमुक्तंवालादपिग्राहंरवेरविषयेकिं
नप्रकाशयतिप्रदीपः। अत्यप्रपिवातायनविदरंवहूनुपलंभयति। पतिंवरा
इवपदार्थाःखलुवाचस्ताश्चनिरर्थकंप्रकाशमानःशपयंत्यवत्पंजनपिता
रं। तत्रयुक्तमपिउक्तमनुक्तसमंयोनविशेषज्ञःसखलुपिशाचकीयातर्कवा
यः। परेनर्थिनिवाचमुदीर्यते। विधायतःप्रदीपस्येवतयहीतस्यवृद्धिःजीवोत्स
र्गः। स्वामिपदमजिलषतामेव। वज्रदोषेषुहृणाऽःखप्रदोपायोनुग्रहइव। स्वार्
मदोषस्वदोषाभ्यामुपहतवृत्तयः। कुक्षुलुब्धनीतावमानिताःकृत्याःअनुवृत्ति
रभयंत्यागः। सक्तुतिश्चकृत्यानां वशोपायाः। रुयलोत्तविरागकारणानिप्रा

कमयुक्तं वा। गुरुरेवजानातियदिनशिष्यः प्रत्यर्थिवादी स्यात्। गुरुजनरोषेन
 तरदानं अस्युपपत्तिश्चौषधं। शत्रूणां मन्निमुखः पुरुषः श्लाघ्यो न पुनर्गुरुणां।
 आराध्यं न प्रकोपयेत्। यद्यसावाश्रितेषु कल्याणांशंती गुरुनेरुक्तं नातिक्रमि
 तव्यं यदि नैहिकामुष्मिकफलविलोपः संदिहानो गुरुमकोयन् पृच्छेत्। गुरु
 णां पुरतो न यथेष्टमासितव्यं। नानन्निवाद्योपाध्यायाद्विद्यामाददीत यद्यस्ति जा
 तिश्रुताऽप्यामाधिकं समानत्वं वा। अध्ययनकालेष्वासंगं पारिप्लवमन्यमनस्क
 तां च न जजेत्। महाध्यायिषु बुद्ध्यतिशयेन ताभ्यस्सूयेत्। प्रज्ञायाति सयानो न
 गुरुमवहादयेत्। स किमन्निजातो यो मातरि पुरुषः पितरि शूरो वा। गुरुणा

खयेऽऽर्विनयेछ। अमानुषो ग्निर्वर्षमतिवर्षमरकोऽर्त्तिहंसस्योपघातं जंतु
त्सर्गो व्याधिभूतपिशाच^{३०}किनीसर्पव्यालमूषकहोभश्चेत्यापदः शिक्षालापक्रे
याहमोरजपुत्रः सर्वासुलिपिषु प्रसंख्यानेपदप्रमाणप्रयोगकर्मणिनीत्यागा
मेषुरत्नपरीक्षायां संभोगगृहरणोपवाह्यविद्यासुवसाधुविनेतव्यः अस्वातंत्र्य
मुक्तकारित्वं नियमो विनीततार्थश्च गुरुरूपासनकारणानिब्रतविद्यावयोधि
केषुनीचैराचरणं विनयः पुण्यावाप्तिः शास्त्ररहस्यपरिज्ञानं मत्पुरुषान्निग
म्यत्वं च विनयफलं अस्यासः कर्मसुकौशलं उत्पादयत्येव यद्यस्ति तद्देश्यः सं
प्रदायः गुरुवचनमनुद्ध्रंघनीयं अत्यत्राधर्मानुचिताचारात् प्रसवायेभ्योयु

नीतवाक्या

२२

रंजयति च । तनुधनादर्थग्रहणं मृतमारणमिव । अप्रतिविधातरिकार्यनिवे
दनमरणपरुदितमिव । इराग्रहस्यहितोपदेशो वधिरस्याग्रतोर्गन्तमि । अक
र्यशिक्षणं श्रद्धस्य पुरतो नर्तनमिव । अविचारकस्य युक्तिकथनं तुषकंडन
मिव । तीवेषु पक्वतमुदके विशीर्णं लवणमिव । अविशेषज्ञे प्रयासः शुकन
दीतरणमिव । परोक्षे किलोपकृतं सुप्रसंवाहनमिव । अकाले विह्वलप्रमूषरे
कृष्टमिव उपकृत्योद्घाटनं वैरकरणमिव । अफलवतो नृपतेः प्रसदः काशा
कुसुमस्येव गुणदोषावनिश्चित्य अनुग्रहविग्रहविधानं ग्रहानि निवेश इव
उपकारापकारसमर्थस्य तोषरोषकरणमात्मविडंबनमिव । ग्राम्पत्नीवि ।

२२

अननुज्ञातो न क्वचिद्भजेत् । मार्गमचलं जलाशयं च नैको वगाहेत् । पितरमिव ।
गुरुमुपचरेत् । गुरुपत्नीजननीमिव मन्येत । गुरुवद्गुरुपुत्रं पश्येत् । स ब्रह्मचारि
णो वांधवश्च स्निहेत् । ब्रह्मचर्यमाषोडशाद्वर्षात् । ततो गोदानं दारम वास्य सम
विद्यैः सहाधीर्त सर्वदा न्यसेत् । गृहदौःस्थ्यमागतुकानां पुरतो न प्रकाशयेत् ।
परगृहेषु सर्वो विक्रमादित्यायते । सर्वलु महान्यः स्वकार्येष्विव परकार्येषु ।
उत्सहते परकार्येषु कोनामनशीतलः । राजा सन्नः कोनामनसाधुः । अर्थपरेषु
नूनयः केवलं दैन्याय । कोनामाथार्थी प्रणामेन तुष्यति । आश्रितेषु कार्यतो
विशेषकारणोऽपि दर्शनप्रियालापनाभ्यां सर्वत्र समवृत्तिः । स्तेत्रं वर्धयति अनु

शायामसहस्रैः परैश्चाप्रधृष्यप्रकृतिरितिसेनापतिगुणाः अप्रभाववान्स्त्री
 जितत्वमौर्ध्व्यंमूढताव्यसनिताह्वयव्ययप्रवासोपहतत्वं तंत्राप्रतीकारः स
 वैसहवैरिविरोधः परपरवादः परुषभाषित्वं अनुचितकृता असंविनागित्वं
 स्वातंत्र्यं आत्मनः संभावनोपहतत्वं स्वामिकार्यव्यसनोपेक्षासहकार्यकृतक
 र्यविनाशोराजहितवृत्तिषुवेष्यालुत्वमितिसेनापतिदोषाः सचिरंजीवीराजपु
 रुषोयोनगरनापिड्वानुवृत्तिपरः सर्वासुप्रकृतिषु इतिसेनापतिसमुद्देशः
 १२ अनासन्नेषु अर्थेषु दूतो मंत्री स्वामिभक्तिरव्यसनता दाह्यं अचित्त्वममर्ष
 ता प्रागल्भ्यं प्रतिज्ञानवत्वं क्रांतिः परममर्षवेदित्वं जातिश्च प्रथमा इति हतगुणाः

श्रवणकारिलगर्जितं ग्रामशूराणां । सविन्नवोमानुषाणां यः परोपन्नो गपो ना
तु व्याधिरिव यः स्वस्मै वोपन्नो गपः । सकिं गुरुः पिता सुहृदायोऽस्य सूर्यागर्भवज्र
षु वा दोषं प्रकाशयन् । शिह्यति । सकिं प्रभुर्यश्चिरसेवकेषु । एकमप्यपराधं
न सहते । इति पुरोहितसमुद्देशः ॥ १५ ॥ अतिजनाचारप्रज्ञानुरागशौचसौर्यसं
पन्नः प्रभाववान् । वज्रवांधवपरिवारो निखिलनयोपायप्रयोगतिपुणः । सम
यस्तसमस्तवाहनायुधयुद्धलिपिनाषात्मपरज्ञानस्थितिः । सकलतंत्रसा
मंताभिमतः संग्रामिकाभिगामिकाकारशरीरोन्नर्तुरादेशाभ्युदयहितबुद्धि
षु निर्विकल्पः । स्वामिनात्मवन्मानार्थप्रतिपत्तिराजचिह्नैः संभावितः । सर्वक्ले

भास्यांशत्रोरितिकर्तव्यतामंतः। सारतांचविद्यात्। स्वयमशक्तः परेणोक्तमनिष्टं
 सहतेगुरुषुखामिषुवापरवादेनास्तिह्रांतिः स्थित्वापिर्यस्यनोवस्थापनंके
 वलमुपहृयहेतुः। वीरपुरुषपरिवारितः। शूरपुरुषांतरितान्परदूतान्पश्ये
 त्। श्रूयतेचकितलवाणिक्यस्ती। क्षाप्तप्रयोगेणएकंतदंजघानेतिशत्रुप्रहे
 तंशासनमुपायनंचस्त्रैरपरिक्षितंनोपाददीतः। श्रूयतेहि। स्पर्शाविषवासिता
 हुतवस्त्रोपायनेनकरहाटपतिः कैटभोवसुनामानंराजानंआशीविषविषोये
 तरत्रकराण्डकृषानृतेनच। करवालकरालंजघानेतिमहत्यपकारेवाहृतम
 निहन्यते। उद्धृतेष्वपिशस्त्रेषुदूतमूर्खावैराजानः। तेषामंत्यावसायिनोप्यव।

सचत्रिविधोनिस्पृष्टार्थःपरिमितार्थःशाशनहरश्चेति।यत्कृतौस्वामिनः।सां
ध्वविग्रहौप्रमाणंसनिस्पृष्टार्थोपथाकृत्त पांडवानांअविज्ञतोदूतःपरस्थानं
नप्रविशेते।निर्गच्छेद्वास्वामिनमतिसंधातुकामः।परोमोविलंचयितुमिच्छती
त्यवज्ञातोपिदूतोपसरेतगूढपुरुषान्नावसर्पयेत्।परेणाश्रुप्रेषणोदूतःका
राणंविमृषेत्।कृत्योपग्रहोक्त्योत्थापनंकृत्यनेदनं सुतदायादावरुक्षोपजा
यः।स्वमंडलप्रविष्ट।गूढपुरुषपरिज्ञानमंतपालाटविकसंबंधि।कोशंटे श
तंत्रमित्रावरोधःकन्यारत्रवाहनविनि।श्रवणंचतीक्ष्णपुरुषप्रयोगात्।परप्र
कृतिहोतकरवदूतकर्ममंत्रिपुरोहितसेनापतिप्रतिवद्धपूजनोपचारविस्मं

मस्ययामिकस्यनिशिकुशलंकार्यटिकोदास्थितगृहपतिकवैदेहिकता
 पसकितवकिराताक्षिशालिकयमपट्टिकाहितुंडिकशौंडिकशौनिकपा
 टच्चरविटविदूषकपीठमर्दकनर्तकगायनवाद्यकवाजीवगणकशाकु
 निकनिषक्ऐंद्रजालिकनैमित्तिकसूदश्रालिकसंवाहकतीक्ष्णरसदकू
 रजडमूकवधिरांध्रच्छदानःस्थापियापिनेदेनावसर्प्यवर्गःपरमर्मरुःप्रगा
 ल्मच्छात्रःकार्यटिकःयंकमपिसममास्थायप्रतिपन्नाचार्यानिषेकप्रभृतां
 तेवासीप्रज्ञातिसययुक्तोराज्ञापरिकल्पितवृत्तिरुदास्थितःगृहपतिकवैदे
 हिकौग्रामकूटश्रेष्ठितौवाद्यव्रतविद्याभ्यांलोकदंननहेउस्तापसःकितवो।

नीतवाक्या०

२६

निषगायुर्वेद वित्तवैद्यः। शस्त्रकर्मविच्च। ऐंजालिकस्तत्रयुक्त्यामनोविस्मये ।
करोमायावीवा नैमित्तिकोलक्ष्यवेधीदैवज्ञोवा। महानसिकःसूदः विचेन्नरु
श्लोताआरालिकःअंगमर्दनकलाकुशलोत्तारवाहनरुमोवासंवाहकः। इव्य।
हेतोः कृच्छ्रेणकर्मणायःस्वजीवितःविक्रयीसतीक्ष्णोसहनोवा। वंधुषुनिःस्ने
हः। क्रूर। अलसाश्वराः सदाशेषाः प्रसिद्धत्वान्तोक्ताः। इतिचारसमुद्देशः। १४। न ।
विचार्यकिमपिकार्यं कुर्यात्। प्रत्यक्षानुमानागमैर्यद्यावस्थितवस्तुमवस्थां । १५।
तहेतुर्विचारः। स्वयं दृष्टं प्रत्यक्षं न ज्ञानमात्रात्। प्रज्ञावतांप्रवृत्तिर्निवृत्तिर्वा। स्व
यं दृष्टेपिमतिर्मुह्यति संशोते विपर्यस्यति वा किंपुनर्नपरोपदिष्टे। सखलुवि।

१५। ३

२६

दूतकारः। अल्पाखिलशरीरावयवः किरातः। आक्षिणालिकयमपट्टिकोगृ।
हास्यतिगृहं चित्रपट्टशी आहितुंडिकः सप्यक्रीडाप्रसरः शौंडिकः कल्पपा
लः शौनिकः। रुयायांकांडपटावरणोनानाविधनामानुरूपरूपदर्शी। पा
टच्चरश्चोरोवंदीकारोवा। अयमनीनांप्रेषणाजीवोविटः। सर्वेषाप्रहसनपा
त्रंविदूषकः। कामशास्त्राचार्यः। पीठमद्दीकः गीतांगपट्टावरणोनृत्यवृत्त्या
जीवीनर्तकः। नाटकाभिनयपरंगनर्तकोवा। रूपाजीवीवृत्त्युपदेशगायनः गीत
प्रबंधगतिविशोकवाधकश्चतुर्विधातोद्यमाचारः कुशलोवाटकः। वाग्जी
वोवैतालिकः। सूतोवागाणकः। संख्याविद्वैवज्ञोवा। शाकुनिकः। शाकुनवक्त०।

वचनगौरवं न स्वतः किं मितं येषु धनेन चांडालसरसिवाजलेन यत्र सतां नोपा-
 भोगः लोकस्तुगतानुगतिकोपसौ सडपदेशिनी मपिकुट्टिनी सडपेशेषु धर्मेषु
 न तथा प्रमाणा यति यथागोऽमपि ब्राह्मणम् । इति विचारसमुद्देशः ॥ ५ ॥ व्य-
 सति मत्यावर्तयति एतं पुरुषं श्रेयस इति व्यसनं । व्यसनं द्विविधं सहजमहायं
 सहजं व्यसनं धर्मसंभूताद्गुताभ्युदयहेतु निरधर्मजनितमहाप्रत्यवायप्रतिपाद-
 नैरुपाख्यानैर्योगपुरुषैश्च प्रशमयेत् । परचित्तानुकूलेन तदिति । लषितेषु व्यस-
 नेषु उपायेन विरक्ते जननहेतवो योगपुरुषाः शिष्टसंसर्गाऽर्जनासंसर्गान्यापु-
 रातनमहापुरुषचरितोत्थानिः । कथा निरहार्यव्यसनं प्रतिवक्षीयात् । स्विय

वारज्ञोयः प्रत्यक्षेणोपलब्धमपि कार्ये साधुपरीक्षानुतिष्ठति । अतिरत्नसात्कल ॥
निकायाणिकिं नामानर्थकं न जनयति । अविचार्याचरिते कर्मणि पश्चात् प्रते
विधानंगतोदके सेतुबंधुमिव । कर्मसुकृतेनाकृतावेक्षणमनुमानं संज्ञावित्ते
कदेशोन्नियुक्तं विद्यात् आकारः शौर्यं प्रज्ञासंपत्तिरायति विनयश्च राजपुत्रा
णां ज्ञाविनोराज्यस्य लिंगानि प्रकृतेर्विकृतिदर्शनं हि प्राणिनां भविष्यतोः शुभ ॥
शुभयोर्लिंगं । एकस्मिन् कर्मणि दृष्टवृद्धिपुरुषकारः । कथं नाम कर्मोतरे न सम-
र्थः । आप्तपुरुषो देश आगमः यथानुभूतानुमितश्रुतार्थो वा विसंवादि वचनः
पुमानाप्तः सावागुक्ताप्यनुक्तसमायत्र नास्ति सकृत्किः वक्तुर्गुणगोखात् ॥

हेतुः यत्र नाहमित्यध्वसायः तत्साहसं अर्थदृष्टणः कुवेरोपि भवति जिह्वा
 नाजनं अतिव्ययोपात्रव्ययश्चार्थदृष्टणं हर्षाप्रर्षाभ्यामकारणं तृणां कुरमपे
 नोपहन्यते किंपुनर्मनुष्यः श्रूयते हि निःकारणं भूतावमानितौ किल वातापि
 रित्वलश्चासुरागवस्त्यस्यात्साहनादिने शतुरितियथा दोषं कोटिरपि गृहीता
 नदुःखायते अत्यायेन तृणाशलाकापि गृहीता प्रजाः खेद्यति तरुच्छेदेन फलो
 पन्नोगः सकृदेव प्रजाविभवो हि स्तामिनो द्वितीयं ज्ञां डागारमत्तो युक्तिस्तमपि
 भुं जीत राजपरिगृहीतं तृणमपि कांचनी भवति जायते च पूर्वसंचितस्याप्यर्था
 स्यापहाराय वाक्यारुष्यं शस्त्रपातादपि विशिष्यते जातिवयो वृत्तविद्यादोषानु

मतिनजमानोभवत्यवत्रंपततीयाप्रकृतिःसौम्यधातुरुहयःसर्वधातुरुहयंकरोति
पानशौंडःचित्तविभ्रमात्मातरमप्यग्निगच्छतिमृगयासक्तिस्त्विन्नव्यालद्विषा
तदायादानामामिषंपुरुषंकरोतिनास्त्यकृतंघृतासक्तस्यमातर्यपिहिमृतायां
दीव्यत्येवकितवःपिशुनःसर्वेषामविश्वासंजनयतिदिवास्त्रापःसुप्तव्याधिम
लानामुत्थापनंदंडःसकलकार्योतरायश्चनपरिवादात्परंसर्वविद्वेषणा
नीषणशेषजमस्तिःतैर्यत्रिकासक्तिःकंतामप्राणार्थमानैर्नवियोजयति
द्यादाताविधायकमय्यनर्थविरमतिअतिर्वेष्यालवःस्त्रियंत्यजंविघ्नंतिवापुरु
षंपरपरिग्रहानिगमःकत्याह्मणंवासाहसंसुप्रसिद्धंएवदशमुखदांडिक्य

तीतवाक्का०

१७

र्थी सदातामहान्यस्पनास्तिप्रत्याशोपहतचेतः इयमुच्चधियामलौकिकीम
हतीकापिकठोरचितता उपकृत्यनवंतिनिस्पृहाः परतंप्रत्युपकारभीखः प्रत्यु
पकर्तुरुपकारः सवृद्धिकोर्थन्यासइव तद्गन्तांतरेषुनकेषामृणंयेषांअप्रत्य
पकारिपरार्थानुभवानं किंतयागवायानरुहरतिहीरं किंतेनस्वामिप्रसादे
नयोनपूरयत्याशाम् दुःखपरिषक्तः सर्पवानाश्रयइवनकस्यापिसेव्यः अकृ
तस्यैकव्यसनेषुनसंतिसहायाः अविशेषज्ञः शिष्टैर्नाश्रियते आत्मनरिः क
लत्रेणापित्यज्यतेअनुत्साहः सर्वव्यसनानामागतद्वारं शौर्यमसर्षः शीघ्रका
रिताततत्कर्मप्रवीणत्वमित्युत्साहगुणाः अन्यायप्रवृत्तेर्नचिरंसंपदोभवन्ति ।

१७

चित्तवचनं हि वाक्यारुष्यं स्त्रियमयत्यं नृत्यं वा तथोक्ता विनयं ग्राहयेत् यथा ह
दयप्रविष्टात् शल्यादिव न तेऽर्मनायंते । वधः क्लेशो र्थहरणं वा व्युत्क्रमेण दंड
पारुष्यं । एकेनापि व्यसनेनोपहतश्चतुरंगोऽपि राजा विनश्यति । किंपुनरष्टादा
शान्तिः इति व्यसनसमुद्देशः । १६ धार्मिकः कुलाचाराभिजनविशुद्धः प्रतापवा
न् नयानुगतवृत्तेश्च श्वासीकोपप्रसादयोः स्वतंत्रश्चात्मा तिशयधनं वायस्य ।
स्ति स स्वामी स्वामिमूलाः सर्वाः प्रकृतयो न वंत्यनिषेतार्थप्रयोजनाय नास्वामि
काः अमूलेषु तरुषु किंकुर्यान्महापुरुषप्रयत्नः असत्यवादिनिनश्यति स
र्वेऽपि गुणाः बंधकेषु न धनं न परिजनो न चिरमायुः सप्रियो लोकानां ददात्य ।

नीतवाक्या०

३०

नादिवनियोगिषु भर्तव्यसनवर्धनादपरोऽस्याजीवतोपायो नकार्यार्थिनः पुरु
षान् लंबालुंचंति लंबचरो भूतवलिं न कुर्यात् । लंबो हि सर्वपातकानामागमन
घारं मातुः स्तनपिलुंचंति । लंबोपजीवितः लंबेन कार्यकारिभीरुद्धः स्वामी वि
कीयते । प्रामादविध्वंसनेन लोहकीलकलान् इव लंबेन राज्ञो र्थलाभः । राज्ञो लं
बेन कार्यकरणं कस्य नाम कल्याणं । देवतापियदि चौराणां मिलति क्रतुः प्रजा
नां कुलं । लंबेनार्थोपायं दर्शयन् देशं कोशं तंत्रं मित्रं च भक्षयति । राज्ञो न्यायक
रणं समुद्रस्य मर्यादा लंबघनमिव । आदित्यस्य तमः । पोषणमिव मातुश्चापत्यस्य
भक्षणमिव । कलिकालविजृंभितानिराज्ञो विशिष्टस्य कालस्य कारणं न्यायतः

३०

परिपालके राक्षि प्रजातां कामडघाः सर्वादिशः काले च वर्षंति मघवान् सर्वाश्चे-
तयः प्रशां स्यति राजानमनुवर्तते सर्वे हिलोकपालाः तेन मध्यममप्युत्तमं लोक १
पालं राजा माहुः श्रव्यसनेन क्षीणधनान् मूलधनप्रदानेन संर्जवयेत् राक्षो हि
समुद्रवधिर्महीस्रकुटुंबं कलत्राणि वंशवर्धकं त्राणि अर्थिनामुपापनमप्रते
कुर्वाणो प्रतिगृह्णीयात् आगतुकैश्चा सह नैः सह नर्मन ऊर्यात् पूज्यैः सहा
धिरुह्य नवदेत् मशक्च प्रयोजनं नाशयात्केशयेत् पुरुषो हि पुरुषस्य नदासः
किंतु धनस्य कोनामन धनहीनो नवतिलघुः सर्वधनेषु विद्यैव धनं प्रधानं ॥
अहार्यत्वात् सहानुयायित्वाच्च सरितसमुद्रमि वनीचोपगतापि विद्याडर्द

त्वापिगंतारोपकर्तारोवा। स्वदेशजेथकूपे। पतितश्चकालांतरादपिलब्धुंश
 क्यते। विक्रणादर्थलानः पाषाणाद्वल्कलोत्पाद्यमिव। सोधिकारीयः स्वाभि
 नीसतिदोषेषुस्वेननिगृहीतमनुग्रहीतुंवाशाक्यते। ब्राह्मणः कृत्रियः संवंधी
 वानाधिकारीकर्तव्यः ब्राह्मणोजातिवशात्। सिद्धमप्यर्थं कृच्छ्रेण प्रयच्छति।
 न प्रयच्छति वा। कृत्रियो नियुक्तः स्वङ्गदर्शयति। अतिभावेनातिक्रम्य सामवा
 पिकान्। सर्वमर्थग्रसते वंधुः संवंधुस्त्रिविधः श्रोतो मैत्रो यो नश्चेति। पितृपैता
 महायागतः श्रोतः आत्मना प्रतिपन्नो मैत्रः यो नेर्जातौ र्यौ नः। वाचिके संवंधे
 नास्ति संवंधांतरानुवृत्तिः। नतं कप्यधिकं कुर्यात् सत्यं राधेयमुपहृत्यानु।

श्रानं एव । आयोऽव्यस्योत्यतिमुखं । यथास्वामिश्रासनं अर्थस्य विनियोगो व्ययः ।
आपमना लोभ्य व्ययमानो वैश्रवणोऽपि श्रमणाय तवावत्स्यं राहुः शरीरं धर्मः ।
कलत्रमपत्यानि च स्वामिश्राष्टार्थाः तत्रं चतुरंगबलं तीक्ष्णमश्रुचिं व्यसनितं ।
अश्रुघ्नानि जनं । अश्रक्यप्रत्यावर्तनं अतिव्ययशीलं अत्यायं अत्यदेशायातं ।
अतिविक्रमं वामात्पुनः कुर्वति । तीक्ष्णो नियुक्तः स्वयं प्रियते मारयति वा स्वा-
मिनं बलवत्स्योऽनियोगपनियुक्तो जलकल्लोल इव मत्तगज इव समूलं नृपांश्चि-
यमुन्मूलयति । अत्यायो महाव्ययो न रूपतिराजार्थं । अत्यायसुखो महाज-
नपरिग्रहो पीडयति । नागंतुकेषु र्थाधिकारः प्राणाधिकारो वास्तियतस्तेऽस्ये

नीसवाक्या०

३३

स्माद्दहन्यहनितात्परिहेतुमाज्ञारिषुङ्गधररुणमिवनियोगिषुविश्वासका-
शां। ऋद्धिश्चित्तविकारिणीनियोगिनामिति सिद्धानामादेशः सर्वोप्यतिसम-
क्षोभवत्या^{यत्या}मसाध्यः कृच्छ्रसाध्यः स्वामिपदानिलाषीवा। नरुणामुपेक्षां प्रज्ञा-
हीनत्वं उपरोधः प्राप्ताथार्थाप्रवेशोऽव्यविनिमयश्चेत्यमात्यदोषाः। वङ्गमुख्या-
मनित्यं च करणं स्थापयेत्। स्त्रीध्वर्थे वसनागप्यधिकारो न जाति संबंधः स्वपर-
देश जावनपेक्षानित्यश्चाधिकारः। आदायकनिबंधकप्रतिकंठकनीवीग्र-
हकराजाध्यक्षाः करणानि। आपव्ययविशुद्धं द्रव्यं नीवीनिबंधकमुस्तका-
ग्रहपूर्वकमायव्ययौ विशोधयेत्। आपव्ययविप्रतेपतौ कुशलकरणाका-

३३

शयात्। मान्योधिकरी राजानमवज्ञायति रवधग्रहश्चरति। चिरसेवको नियोग १
नापराधेषु संकते। उपकर्ताधिकारस्य उपकारमेव ध्वजीकृत्य सर्वमेव अर्थ
लुपति सहयां सुक्रीडितो मान्योति परिचयात्। स्वयमेव राजायते। अंतर्दृष्टोने
युक्तः सर्वमनर्थमुत्पादयति शकुनिशकटालावत्रदृष्टांतौ सुहृदि नियोगिने
अवशंपंधतं मित्रनाशः। पूर्वस्य नियोगे नर्तुर्धर्मार्थयत्रासांसंदेहो निश्चितौ च १
नर्थनरकयातौ। सौधिकारी चिरंतंदतियः। स्वामिप्रसादेनोत्सेकयति। किंतेन
परिच्छेदेन यत्रात्मक्लेशेन कार्यं सुखं वा स्वामिनः। कानामनिर्वृतिः। स्वयमूढ
रणभोजिनोगतस्य। अस्त्रिसधर्माणः पुरुषाः। कर्मसु विनिर्युक्ता विकुर्वते। त

र्यपुरुषेभ्यस्तद्विनिश्चयः नित्यपरीक्षणकर्मविपर्ययः प्रतिपत्तिदानं च नियो
गिषु अर्थग्रहणोपायाः नापीडितानियोगिनोऽष्टवृणाऽवांतः सारमुद्धमंति
पुनः पुनरनियोगोनियोगिषु महीपतीनां वसुधारा सकृन्निपीडितं हिस्मान
वस्त्रं किं जहाति सां प्रत्वं देशमपीडयन् बुद्धिपुरुषकाराभ्यां पूर्वनिबंधनमर्ध
कं कुर्वन् नर्थमानो लभेत् यो यत्र कर्मणि कुशलस्तत्र विनियोजयेत् नखा
लुच्चा मिप्रसादः सवकेषु कार्यसिद्धिनिबंधनं किंतु बुद्धिपुरुषकारौ शास्त्र
विदप्यष्टकर्मसु विषादंगच्छेत् अनिवेद्य नर्तुर्न किंचिद्वारं संकुर्यात्
अन्यत्रायत्यतीकारेभ्यः सहसोपचितार्थो मूलधनमात्रेणावशेषयितव्यः म

तीतवाक्या

३४

लधनात्तद्विगुणाधिकोलाभोनांडस्थोवणिजोभवतिराहुः परस्परकलहोनि
योगिषुभ्रुजानिधिः नियोगिलक्ष्मीः द्वितीश्वराणां द्वितीयः कोशः सर्वसंग्र
हेषुधान्यसंग्रहो महान्यन्निबंधनं जीवितं सकलप्रयासश्च नखलुमुषेनिर्ह
प्रः खरोपिद्रुमः प्राणत्राणाययथाधान्यं सर्वधान्येषु चिरं जीवितः कोऽवाः
जीर्णं नवेन वर्धयित्वा च लवणसंग्रहं सर्वरसानामुत्तमं सर्वरसमय्यलवण
मनंगोमयापने इति अमात्यसमुद्देशः १८ पशुधान्यहिरणसंपदाराजतेरो
भते इति राष्ट्रं चतुर्दंडकोशाद्यदि दिशति ददा तीतिदेशः विविधवस्तुप्रदा
नेन स्वाभिनसदा निगजात्वाजिनश्च विषिणोति वधातीति विषयः सर्वा

५५ व्ययितव्यं

३४

निष्पत्तिः अकृष्टमृमिकश्चरंभः । रुत्रियप्रायाहिग्रामं स्रत्यास्वपिवाधामुप्रा-
 तियुधंते । म्रियमाणोपिदिजलोकोतरखलुसांत्वेनप्रयच्छति सिद्धमप्यर्थं सन्न-
 मिकं नूतपूर्वं वाजनपदं स्वदेशान्तिमुख्यम् । दानमातात्यां परदेशोपवाहने
 नवावासयेत् । स्वल्पोपिराष्टेषु परप्रजोपद्रवोपहांतमर्थं नाशयति । क्षीरि-
 षुकणिसेषु सिंघ्याद्योजनमुदमुद्रासयंति । लवनकाले सेनाप्रचारोडर्ति-
 रुमाहैवेति । सर्वावाधाः प्रजातांकोषं कर्षयंति । दत्तपरिग्रहात्पितेवानु-
 गृह्णीयात् । मर्यादातिक्रमेफलवत्पितृमिर्नवत्यरापानीक्षीणसंभा-
 वनं तणाशलाकायामपि स्वयं संग्रहः । कदाचित्किंचनोपजीवनमितपरमः

कामघत्वेन नरपतिरुदयमंडयति नृषयतीति मंडलं । जनस्य वर्णाश्रमलक्ष
णस्य इवोत्पत्तिर्वापस्थादं न इति जनपदः । जनयते रुत्कर्षजनकत्वेन हृदय
निदारयति निततिदारकः । आत्मसमृद्ध्या स्वामिनं सर्वव्यसनेभ्यो निर्गमयती
ति निर्गमः । अन्योत्पररुक्कः खत्याकर इव्यनागधनवान्नातिवृद्धहीनग्रामो
वज्रसारविचित्रो धान्यहिरण्यपणपोत्यतिरदेवमातृकः पशुमनुष्यहितः श्रे
णशूद्रकप्राय इति जनपदस्य गुणाः । विषतृणोदकोषरपाषाणकंटकगिरे
गर्तगद्गरप्रायभूमिर्भूरिवर्षाजीवनो व्याललुब्धकम्लेच्छबहलः स्वल्पसस्यो
त्यतिस्तरुफलाधारा इति देशदोषाः । तत्र सदा इति रुमेव यत्र । जलदेन सस्य ।

नीतवाक्या०

३६

तितदुर्गां दुर्जनोद्योगविषयाद्वा स्वस्यविजिगीषोरापदोगमयतीति दुर्गांत
द्विविधं स्वानाविकमाहार्यं चः वैषम्यपयाप्रावकाशोवक्रपवसेधनोदक
रूपस्त्वस्वस्य। परेषांचतदनावोवक्रधान्यरससंग्रहः प्रवेशापसारोवीरा
श्चपुरुषा इति। प्रत्येकंप्रकारगिरिकुलबंधनंदुर्गावर्यस्येति दुर्गासंपत्। अ
न्यद्विदुर्गां वंदिशालेव। अदुर्गां हि देशः कस्यनामननवतिपरिनवास्पदा
म्। अदुर्गां स्मराङ्गः पयोधिमध्येपोतच्युतपक्षिवदापदिनास्याश्रयः उपाय
तोधिगमनमुपजापश्चिरमनुबंधोवस्कंदस्तीक्ष्णापुरुषप्रयोगश्चेति। परदु
र्गालंननोपायाः। इति दुर्गासमुद्देशः। २०। यः संपदिविपदिचस्वामिनस्तत्र ।

३६

प्रजानां संवर्धनोपायः। न्यायेन रक्षिता पापपुटजेदनीराज्ञां कामधेनुः। राक्षश्च
उरंगवला निवृद्धिहेतवो न वेयुर्नृयांसो नक्तगामाः। सुमहच्चगोमंडलं हि रं
णाययुक्तं च शुक्लं कोशद्विहेतुः। देवद्विजदेयागोरुतप्रमाणाभूमिर्दातुरा
दातुश्च सुखनिर्वाहाः। क्षेत्रवप्रखंडगृहधर्मायतनावा मुत्तरः पूर्ववाधेत न पुन
रुत्तरं पूर्वः। नामुद्रहस्तो। शोधितो वा कश्चित्स्वमंडलविषये प्रविशेत्। तिर्गच्छे
द्यश्च यते हि किल हूणाधिपतिः। पापपुटवाहिनिः सुभ्रंटे श्चित्रकूटं जग्राह खे
टकखड्गसहायश्च नृपः। कांचीपतिमिति न हि तर्तुरभियो गात्परः। सर्वजन
विश्वद्विहेतुरस्ति। इति जपदसमुद्देशः। एण। यस्याभियो गात्परे ङः खंगच्छं।

नृकेंतेनसरसोमहत्वेनयत्रनसंतिजलानि । देवद्विजवणिजांधर्माध्वरपरिज
 नानुपयोगिद्रव्यपरिभागेराद्यविधवाविनियोगिग्रामकूटगणिकसंघपा
 षंडिविभवांशप्रत्यादानैःसमृद्धैः पौरजानपटद्रविणसंविभागप्रार्थनैश्नुपा
 दयश्रीकरणमंत्रिपुरोहितश्रोत्रियमित्रसामंतांतपालानुनप्रगृहगमनाभ्यां
 क्षीणकोशःकोशंकुर्यात् । इतिकोशसमुद्देशः ॥ २१ ॥ इविणदानप्रियभाषणा
 न्याञ्जरातिनिवारणेनचस्वामितंसर्वास्ववस्थामुच्यते । संवृणोतिवलंलेषुह
 स्तिनःप्रधानमंगम्यथास्त्रैरवपवैरष्टायुधाहस्तिनोनतथा । तथान्यद्वलमूहा
 स्तिप्रधानोविजयोपराज्ञाम् । यद्येकोपिहस्तीसहस्रयोधयतिनसीदतिवप्रहार

सुदयं करोति कोशयति संश्लेषयतीति सकोशः । र्मतिशायरत्नहिरण्यपरजत
प्रायो व्यवहारिकषिर्णकबहुलो महापदिव्ययसहायश्चेति कोशगुणाः । को-
शं संवर्द्धयन्त्यन्नमर्थमुपसृजितकुतस्तस्यायत्यंश्रेयांसियः प्रत्यहं काकिष्ण
पिकोशं न वर्द्धयति । कोशो हि महिपतीनां जीवनं न प्राणाः । क्षीणकोशो हिराजा
पौरजानपदान् अन्यायेन ग्रसते राष्ट्रं न्यतानयात् । कोशो हिराजो व्यतेन शरी
रं । यस्य हस्तेऽव्यंसजयति धनहीनः । कलत्रेणापि परित्यजे किंपुनः नार्तैः नखा-
लुकुलाचारान्यां पुरुषः । सर्वोपि सेव्यतामेति किंतु वित्तेनैव सर्वलु महान् कु-
लीनश्च । यस्य धनमनूनं । किंतया महत्तया कुलीनतया वायान संतर्पयति परा

नीतवाक्या०

३८

तं। परवलं मुखेन जीयते मौलनृतकश्रेणिमित्राटविकेषु पूर्वपूर्ववलं नर्तुं सन्ना
हयितुं यतेत। अन्यत्सप्तमश्रोत्साहिकं चलस। यद्विजिगीषोर्विजययात्राकाले।
पराद्विलोपनार्थमेव मिलति मुहत्वं रुत्रसारत्वं अस्रुत्वं स्वभावशूरत्वं अनुर
क्तत्वं वेति वलस्य गुणाः। मौलवलाविरोधेनान्यद्वलमर्थमाताभ्यामनुगृह्णीया
त्। मौलाद्यापदि अनुगच्छंति। अपराद्या अपि नाभिदुह्यंति नवंति च परेषामने।
द्याः। नतथार्थः पुरुषान्योधयति यथा प्रभुसम्मानः। स्वयमनवेरुणं देयां शाप
हरणं कालयापनं व्यसनाप्रतीकारो विशेषविधावसंभावनं च तंत्रस्य विरक्तिका
रणानि। स्वावेरुणीयं परैरवेरुयन्नर्थं तंत्राभ्यां हीयते। आश्रितभरणो स्वाभिसे

३९

महस्त्रेणापिजातिः कुलंवनप्रचारश्चनहस्तितां प्रधानं किं उ शरीरं वलं शौ व्यं च
 शिह्वावतऽधितावसामग्रीसंपतिः अशिक्षिताहि हस्तिनः केवलं नृपाणाम
 र्थप्राणहराः सुखेन पानमात्मरक्षापरपुरामर्दनमरिव्यूहविघातो जलेषु सेतु-
 वंधोवचनादत्यत्र सर्वविनोदहेतवश्चेति हस्तिगुणाः अश्ववलं सैन्यस्य जंगमः
 षाकारः अश्ववलप्रधानस्य हि राक्षः कदनकुं डकक्रीडाः प्रसीदंति श्रियो न
 वंति हूरस्था अपिशत्रवः करस्थाः आयत्सु सर्वमनोरथसिद्धयस्तुरंगा एव स
 रणमय सरणमवस्कंदः परानीकनेदनं चतुरंगमसाध्यमेतत् समान्मिर्धनु
 र्वेदविदोरथाधिरूढाः प्रहर्तारो यदा तदा किमसाध्यं नाम नृणाणाम रथैवमर्दि

वाञ्छति प्रपद्यत्वमिति मित्रगुणाः दानेन प्रणयः स्वार्थपरत्वं विपद्युपेक्षणमि
 हतं अहितसंप्रयोगो विप्रलंभनगर्भः प्रश्रयश्चेति मित्रदोषाः स्त्रीसंगतिर्विवा
 दकरणं अमीक्षायाचनं अपदानमर्थसंबंधः पुरे नणितापैशुन्याकर्णनं वा
 मैत्रीनेदकारणानि नहि क्षीरात्परं महदस्ति मित्रं यत्संगतिमात्रेणैव करोति नी
 रमात्मसममूननीरात्परं मित्रमस्ति यन्मिलितमात्रमेव संबर्द्धयति रक्षति च व्यस
 नेषु स्वरूपेण क्षीरमयेन केनाप्युपकारेण तिर्यचो मित्रवंति प्रत्युपकारिणो
 व्यभिचारिणश्च न पुनः प्रायेण मनुष्याः तथा चोपर्याप्तकम् अटव्यां किल अंध
 कूपे पतितेषु कपिसर्पसिंहादिशालिकेषु कृतोपकारः कांकायननामाका

वायांधर्मानुष्ठानेभोजनेशयनेपुत्रोत्पादनेचनखलुसंतिप्रतिहस्तकाः तावा-
देवदेयंयावदाश्रितो नसंपूर्णत्वमाप्नोति नहि स्वप्नमव्ययमानोराज्ञोदंडनीयः
कोनामसुचेताः स्वगुडं चौर्यात्खादेत् । किंतेनजलदेनयः कालेनवर्षतिसकिं
स्वामीयञ्चाश्रितेषुव्यसनेप्रतिविधत्ते । अविशेषेणजनिकोनामअर्थप्रमा।
णव्ययेनोत्सहते इतिवलसमुद्देशः संपदीषवियद्यपियोमेद्यतिसिन्धुतीति
तन्मित्रंयः । कारणसंतरेणरुकोवातनित्यंमित्रम् । तत्सहजंमित्रंयत्रपूर्वपु
रुषपरंपरयासमायातश्चाघ्नसंबंधः । यदृत्तिजीवितहेतोरश्रितंतत्कृत्रिमंमि
त्रम् । व्यसनेषु उपस्थानमर्थेष्वविकल्पः । स्त्रीषुपरमंशौचंकोपप्रसादविषये

तीतवाक्या

४०

प्रथमंस्त्रीभ्योररक्षणं ततोदायादेशस्ततश्चपुत्रेभ्यः। आवांगदाचक्रवर्तिनःसर्वा।
पस्त्रीसुखीयक्लिश्पति। निवृत्तस्त्रीसंगस्यधनपरिग्रहोमृतमंडनमिवसर्वाःस्त्रिय
क्षीरोद्धिवेलाइवप्रायेणविषामृतस्थानम्। मकरंदंद्राइवस्त्रियःस्वप्नावादेव
वक्रशीलाः अतःस्त्रीणां वशोपयोदेवानमपि दुर्लभः। कलत्रंरूपवत्सुनगम।
नवद्याचारमपत्यवदितिमहतःपुण्यस्यफलं कामदेवोत्संगस्थानां हिस्त्रीणां त
रक्षणं किंतुपरुषादर्शनं संज्ञोगः। सर्वसाधारणताचपत्सुर्दानं दर्शनालापाभ्यां
समवृत्तौ हि पुंसिस्त्रियोनापराध्यंति न वंति च। कामधेनवश्चातिषितवत्सुतता
य। परपरिगृहीतासुस्त्रीषु प्रियाप्रियस्पर्शम्। त्वं न मम्येत। कारणवशान्निवोपि

४०

श्रित्यांपोविज्ञायांपुरितस्मादाहिशालिकाद्यापादनमवापनाडीजंघश्चगौ ।
तमादिति । इतिमित्रसमुद्देशः ॥ २३ ॥ राक्षसकृतेसर्वरहितंभवत्येवअतःस्वो-
न्यः परेस्यश्चनित्यंराजारहितव्यः । अतएवोक्तंनयविद्भिः पितृपैतामहसंबंधा-
नुवर्द्धंक्षिंशितमनुरक्तं कृतकर्माणं चजनमासन्नं कुर्वीत । नान्यदेशीयमा-
कृतार्थमानंस्व^{त्}देयंवाअपकृत्योपग्रहीतमिति । चितविकृतेर्नास्यविषयः किं-
नभवतिमातापिरक्षसी । अस्वामिकाः प्रकृतयः समृद्धा अपिनिस्तरितुंनशा-
कुर्वन्ति । गता युषिसकलांगोपिदेहिनि किं करोति धन्वंतरिरपिवैद्यः राजस्त ॥
वदासन्ताः स्त्रियः आसन्नतरादायादाः । आसन्नतमाश्चपुत्राः ततोराक्षः प्रथ

नीलवाक्या०

४१

र्थयथाकामं कामिनीनां वेद्यानां संग्रहः परमनर्थवान् कल्याणवदप्रक्रमश्च
अदौ वारिके क्षारिको नाम न प्रविशति नो जनना जनवत् सर्वसामान्याः पाप्यांग
नाः कस्तासु हर्षा मर्षयो रवसरः मात्रा व्यंजन विश्वघाराज्ञो उद्वसितो पस्थायि
यः संनक्तव्याः दुर्दुरस्य सर्पविलप्रवेश इव स्त्री गृहप्रवेशो महीपतीनाम् न स्त्री
गृहाद्यातां किंचित् स्वयमनुभवनीयम् नापि स्वयमनुभवनीयेषु स्त्रियो नित्ये
क्तव्याः संवन संस्वातं अंजवा जिलषंत्यः स्त्रियः किं नाम न कुर्युः श्रूयते हि आत्म
नः किल स्वच्छंदवृत्तिमिच्छंती विषहृषितमद्यगं दूषेण मणिकुंडला महादेवी ज
वनेषु निजराज्यार्थं अजरा जानं राजानं विषालकृकदिग्धेनाधरेण वसंतमतिः

न्यः स्त्रि ३५

४१

अनुत्पत्तावचतुर्थद्विसस्नातास्त्रीपुतीर्थोपरोधोहिमहानधर्मः। कृतावपे
स्त्रियपेरुमाणाः पितृणामृणभाजनम्। स्त्रीदुषकश्चनवति। अपराद्वाहिस्त्रियः
स्वयंनश्यति^{वि}ना शयंतिवापतिमूनस्त्रीणामकर्तव्येभ्यादास्ति वरमविवाहो।
नोदानामुपेक्षणां अकृषतः किंक्षेत्रेणसपत्नीविधानंपत्युरसमंजसत्वंविमा।
नममपत्याभावश्चिरविरहश्चस्त्रीणां विरक्तिकारणानिनस्त्रीणांसहजोगुणोदे।
षोवास्ति। किंतुनद्यः समुद्रमिवयादृशंपतिं प्राप्नुवंतितादृशोत्तवंतिस्त्रियः स्त्री
णांदौत्यंस्त्रियएवकुर्युः तैरश्चोपिपुंयोगः स्त्रियं हृषयतिकिंपुनर्मनुष्यः वंशश्च
घर्थं अतर्थपरिहारार्थं आप्तलोकाविनाशार्थं वयैत्तेनस्त्रियोरक्ष्यंतेनोपजोगा

स्त्रीषुशस्त्रीषुपयो लवऽवनकां विषमं प्रतिपद्यते । वेश्यासक्तिः प्राणार्थमान हा
 निंकस्य न करोति । धनमनुभवति वेश्या न पुनर्मनुष्यं धनहीने कामदेवेपि न प्री
 तिवध्नति वेश्याः सपुमान्नायति सुखीपश्याति शयं वेश्या सुदानम् । सपशोरपेय
 श्यः स्वधनेनयः परेषां अर्थवती करोति वेश्याम् । आवित्तविश्रांते । वेश्यापरि
 ग्रहः श्रेयात् । अध्रुवेणाधिकेनापि अर्थेन धेश्यामनुभवत्युरुषो न विरमनुभव
 तिसुखम् । विसर्जनाकारणास्यां तदनुभवमहानर्थः सुरक्षितापि वेश्या न स्वां प्र
 कृतिं परपुरुषसेवनलक्षणां त्यजति । लोभोपहता सती परपुरुषान् न जते । य १ ४२
 यस्य प्रकृतिः मतिस्पादेवैरपि अपनेतुं न शक्यते । श्रुनोजितोपि श्वाकिमस्थी

सूरेसेतेषु सुरतविलासे विषोपलिप्तेन मेखलामणिनाट्टकोदरीद शार्णेषु स
द्वार्णवंनिशितनेमिनामुकुरेणमदिराक्षीमगधेतुमन्मथविनोदकवरीने
गृहेनासिपत्रेण चंद्रसायांडोषु मंडीरमिति। अमृतसुरावाप्यइव क्रीडासुखो
पकरणंस्त्रियः। कस्तासांकार्याकार्यविलोकनेधिकारः। अपत्ययोषणो गृहका
र्मणिशरीरसंस्कारेभर्तुः। शयनावसरेवास्त्रीणां स्वातंत्र्यं नान्यत्र। अतिप्रसक्तं
हिस्त्रीषु स्वातंत्र्यं करपत्रमिव पत्युर्नाविदार्य हृदयं विश्राम्यति स्त्रीवशाः पुरुषः
सरित्प्रवाहपतितपादपइवनचिरं नंदति। पुरुषमुष्टिस्थास्त्रीखड्गयष्टिरिव क
मुत्सवं नंजनयति। नातीवस्त्रियो व्युत्पादनीयाः स्वभावमुन्नगोपिशास्त्रोपदेशः।

णिधिर्वाङ्मुद्योसुतेदापिनिवासम्पक्युक्तिनिर्जरनिनिवेशमुत्तारयेत् साधु
 पचर्यमाणेषु विकृतिनाजनंस्वहस्तांगारकर्षणमिव । क्षेत्रवीजयोर्वैकृत्यं
 पत्याविनिंकारयति । कुलविशुद्धिरुन्नयप्रीतिर्मनःप्रसादोनुपहतोसमयश्च
 १ सरस्वत्यावाहनंमंत्रपूतपरमान्नोपयोगश्चगर्भाधानेपुरुषोत्तममवतारयति
 गर्भशर्मजन्मकर्मचापत्येषुदेहलानात्मलानयोः परमंकारणं । स्वजातियोगं
 संस्कारहीनानांराज्येप्रवृज्यायांचनास्पधिकारः । असतियोगेत्यस्मिन्नंगवि
 हीनोपिपितृपदमर्हत्यापुत्रोत्पत्तेः । सधुसंपादितोहिराजपुत्राणांविजयोवि
 नयो नयमस्युदयंचनदृषयति । घृणजगंधकाष्टमिवाविनीतंराजपुत्रंराज्या ।

निअशुचीनाहारान्परिहरतिहीराश्रितशर्करापानमोजितश्चाहिर्नकदा।
चित्परित्यजतिविषम। नखलुकपिःशिक्षाशतेनापिचापल्यं त्यजति। इक्षुरा-
सेनापिसिक्तोनिंबः कटुरेवसन्मानदिवसदायौकुल्यानामपग्रहहेतुः। तंत्रा-
कोशावर्द्धिनीवृत्तिर्दायादानविकारयति। तारुण्यमधिकृत्यसंस्कारसाराहि-
तोपयोगाश्चशरीरस्परमणीयत्वंनपुनःस्वभावः। नक्तिविश्रंभादेशाम्यनिव-
रिणांकुलंवापुत्रंवासाधुसंवर्द्धयेत्। विनियुंजीततद्योचितेषुकर्मसुरादे-
शान्तविकल्पयेत्। अन्यत्रप्राणावाधावज्जनपदविरोधपातकेत्योवलत्यरु-
परिग्रहेषुदायिघ्नान्पुरुषपुरस्सरोविश्वासोवशीकरणंगूढपुरुषनिक्षेपत्र

त्रं स्वयं कृषतु कर्षकतु वा फलं पुनस्तस्यैव यस्य हेतुमः सुतसोदरसायनपि ।
 तव्यकुल्यदौ हि त्रागंतु केषु पूर्वपूर्वाभावेद्युत्तरोत्तरस्य पदावाप्तिः शुक्लश्याम
 वक्रतावाग्नेगः स्वेदो विजंभणमतिमात्रं वेपथुः प्रस्रवलनं वा ह्यविप्रेक्षणमा
 वेगः स्वकर्मणि स्वभूमौ वानवस्थानमिति ऽकृतं कृतवः कुर्वतः करिष्यतो ।
 वालिङ्गानि । इति राजरक्षितसमुद्देशः । २४ । ब्राह्मे मुहूर्त उत्यायेति कर्तव्यता
 यां समाधिमुपेयात् । सुखनिशप्रयत्ने हि मनसि प्रतिफलंति सर्वा बुद्धयो यथा
 र्थावा । उदयास्तमनसा यिषु धर्मकार्यकालातिक्रमः आत्मक्रमाज्येदृष्य
 णो वा स्वयं निरीक्षेत । न प्रातर्बर्षधरं विकलां गं रजस्रलां चापश्येत् । संध्यासुधै १

मनियुक्तमात्रं ज्येष्ठं आप्तविद्याद्वेषो ~~पनिवद्धः~~ सुखोपरुद्धाश्चराड
पुत्राश्चपितरौ मनसा ष्यवमन्यमानेषु निमुखाः श्रियो नवंति विमुखाः किंतेनरा
ज्येष्ठयत्र इत्थं वादोपहतं जन्म क्वचिदपि कर्मणि पितुरा^{राज्ञा} जपुत्रानो ह्यंघयेषुः के
खलुरामः क्रमेण विक्रमेण वाहीनो येन पितुरा इत्थं विवेकायः खलुपुत्रो
पुत्रीश्रितकर्मणि परंपरा निर्लेप्यते सकथमुपहतव्यः कर्तव्यमेवाशुभं क
र्म यदि हन्यमानस्य वध आत्मनो न जवेत् ते खलुराजपुत्राः सुखिनो येषां पित
रिराज्यभारः अमलेन या श्रिया यात किमपि सुखं जनयं ती व्यासंगपरंपरा
नः शतशोऽः खमनुनायति अफलो ह्यारंभः कस्य नामोर्के सुखावहः परहो

नीतवाक्या०

४५

मुक्ताहोदेहदार्येव। इंद्रियात्ममनोमरुतां सूक्ष्मावस्थास्त्रापः यथासात्म्यस्व ।
मुक्तानयाकोनवतिप्रसीदंति चेन्द्रियाणि मुघटितमपि हितं च नाजनं न सा-
धुसाधय त्यन्तानि। हस्तपादमर्दनमुक्ताहनयुष्पं त्रिगुह्येन कृतकर्मकृत्या
पुष्पं स्त्रीगुह्ये रोमावहराणं दशमे क्रिनित्यं स्नानं द्वितीयकमुक्तादनं। तृतीय
कमायुष्पं चतुर्थकं प्रत्यायुष्पं इत्यहीनं सेवेत। धर्मकामार्थशुद्धुर्जनस्यर्शाः
स्नानस्य कारणानि। अमस्वेदालस्य विगमः स्नानफलम्। जलचरस्येव तस्मिन्
नयत्रतसंति देवगुरुधर्मोपासनानि प्राडुर्भवत्। कृत्यिपासाभ्यां गस्नानं न।
कुर्यात्। आतपसंतप्तस्य जलावगाहो दृग्मांघ्रां शिरोज्जितापंचकरोति। बुभु-

४५

तमुखपादं ज्येष्ठादेवतानुगृह्णाति । नित्यमदंतधावनस्य नास्ति मुखशुद्धिः न क
र्यव्यासंगेन शरीरं कर्मोपहन्यात् । नखलुयुगोरपितरंगविगमात् । सागरे स्नातं
वेगव्यायान्स्वापस्नातनोजनस्वच्छंदृष्टिकालान्तौ परंध्यात् । शुक्रमलमूत्र
मरुद्धेगसंरोधोस्मैरीनगंदरगुल्मार्शसांहेतुः । गंधलेपावसानंसौवमाचरेत् । व
हिरगतो नानाचम्यगृहंप्रविशेत् । गोसर्गो व्यायामोरसायनमत्यत्रक्षीणाजी
र्णवृद्ध्यात्किरूकृन्नोजिभ्यः शरीरायामजननीक्रियाव्यायामः । आदेहस्वेदं
व्यायामकालमुशंत्याचार्याः शस्त्रवाहनाभ्यासेन व्यायामंसफलयेत् । वलाते
क्रमेण व्यायामः । कां नामनापदं जनयति । अव्यायामश्लेषुकुतो ग्निदीपनं

नीतवाक्या०

४६

थासायमन्येद्युश्चनविपद्येतवक्तिः ननुक्तिपरिमाणेसिद्धांतोस्ति। वाह्यनिला
षायतंहिनोजनं अतिमात्रमोजीदेहमग्निं च विधुरयति। हीनो वक्तिर्लघुमोज
नात्वलंक्षियति। अत्यशितुर्द खेनान्नपरिणामाः। श्रमांतं स्पृशानं मोजनं
चच्चरायच्छर्दिषेवनजिघत्सुर्नप्रस्रोतुमिच्छुनासमंज समताः नवापनीयः पि
पासाद्देकमस्त्रीयात्। मुक्ताव्यवायव्यायामौसद्यौ विपतिकारणम्। आजन
नसात्स्यै विषमपिसेव्यं पथ्यम्। असात्स्यमपि पथ्यं सेवेत। नपुनः सात्स्यमा
प्यपथ्यम्। सर्वं वलवतः पथ्यमिति मन्वानकालकूटं स्वादेत। सुशिक्षितोपि
वषतंत्रज्ञो म्रियता एव कदाचिद्विषात्। संविन्नज्यागते वनिथिषु आश्रितेषु च

४६

हृत्कालो भोजनकालः। अरुधितेन अमृतमपि उपभुक्तं भवति विषमज्वरान्नि
वज्राग्निं कुर्वन्। भोजनादौ सदैव वज्रकं कवलयेत्। निरन्नस्य सर्वं दुःखं अ
ग्निनाशयति। अतिश्रमपि पाप्मोपशान्तौ पेयायः कारणं परमसाधनाधरोत्तरं
भुञ्जानो गिं दृष्टिं चलन्ते। सकृद्गूरिनीरोपयोगो वक्ति मवसादयति दुःकाला।
ति क्रमात्। अन्नद्वेषो देहसादश्च भवति। विधाते गौ किं नामेधनं कुर्यात्। यो मे
तं नुं कं सवज्जनुक्तं प्रभूतमसुखं विरुद्धमपरीक्षितमसाधुपाकमतीतरसका
लंचान्नं नानुभवेत्। फल्गुचुजमननुकूलं रुधितमतिक्रूरं च ननुक्ति समये सं
निधापयेत्। गृहीतग्रासेषु सह भोजिषु आत्मनः परीक्षयेत्। तथा भुञ्जीत या।

नीतवाक्याः

४८

चतुःपयोधिपयोधरांधर्मवत्सवतीतत्साह।वालधिंवर्णाश्रमकर्णानयप्रता
पविषाणांसत्यशौचचक्रुषंन्यायमार्गामुखीअहमिमांसांगोपयाम्पतस्तम
हंसतसापिनसेहेयोपराधेदेतस्यैडातीसंभंत्रंसमाधिस्थितोजयेत्।कोकवद्दे
वाकामोनिशिमुंजीतवकोरवन्नक्तंकामोदिवापक्वं।पारापतकामोवृष्णा
नयोगानाचरेत्।वक्रयणीनांसुरनीणांपयःसिद्धंमाषटलपरमान्नंपरोयो।
गःस्मरसंवर्द्धने।नावृषष्यंतीस्त्रियमनेयायात्।उत्तरःप्रवर्षवान्।प्रदेशःपरम
रहस्यमनुरागोप्रथमप्रकृतीनांद्वितीयप्रकृतिःसज्ञाहलमटुपवनप्रदेशःतृ
तीयप्रकृतिः।सुरतोत्सवास्यात्।धर्मार्थस्थानेलिंगोत्सर्वलभते।स्त्रीपुरुषाणा ।

४८

जनैरनास्तदंवाहनध्यासीतन। स्त्रैरपरीक्षितंतीर्थसार्थतपस्विनंवाभिगच्छे
त्। नयाधिष्ठैरविविक्तंमार्गंनिजेत्। नाविषापहारौषध्वेद्यमणीवरुणमप्यु
पासीत्। सदैवजांगलिकीविद्यां कंठेनधारयेत्। मंत्रिनिषक्नैमित्तिकरहितो।
नकदाचिदपिप्रतिष्ठेत्। वक्त्रावत्यचक्षुषिवज्रोग्यमुपनोग्यंपरीक्षेत्। अमृतेम
रुतिप्रविशतिसतिसर्वदावेष्टेत्कृत्यानि सर्वाणि। नक्तिसुरतसमराशीदहि
णेमतिरुस्यात्। परमात्मानासमीकुर्वन्। नकस्यापि नवतिद्वेष्यः मनःपरिज
दितशकुनपवनानुलोम्यंनविष्यंत्याः। कार्यसिद्धेर्लिंगमनैकोनक्तंदिवावाहे
डेत्। नियमितमनोवाक्कायःप्रतिष्ठेत्। अहनि संध्यामुपासीतनक्षत्रदर्शनात्

नीतवाक्या०

४८

रंजघानेति । सर्वत्राविश्वस्ते नास्तिकाचिक्रिया । इतिदिवसानुष्ठानसमुद्देशः । स्थ
लोत्प्रसादविश्वासैर्दृहस्पतिरपिपुरुषोवध्रतेवंच्यतेवा । बलवतावष्टब्धस्या
बदेशममनंतदनुप्रवेशोवाश्रेयान् । यद्यन्यथानास्तिहेमोपायः । विदेशावा
सोपहतस्यकोनामपुरुषकारः । योयेनावज्ञातस्वरूपः पुमान् सतस्यमहान्
पिलघुरेव । अलब्धप्रतिष्ठस्पतिजान्वयेनाहंकारः । कस्यनलाघवंकरोति । आर्तः
सर्वोभवतिधर्मबुद्धिः सनीरोगोपः । स्वयंधर्मायसमीहतेव्याधितस्यधृतधैर्याच्च
नपरमौषधमस्ति । समहाजागपोयस्यतडरपवादोपहतंजन्म । पराधीनेष्वर्थेषु
सोत्कर्षसंज्ञावनंमंदमतीनामनतयेषुविषादः प्रतीकारः किंतुधैर्यावलंबेवा ।

स्त्रीपुंसयोर्नसमसमायोगात्परमं वशीकरणमस्ति प्रकृतिरुपदेशः स्वान्नावे
कंच प्रयोगवैदग्ध्यमिति समसमायोगकारणानि । कुतर्षपुरीषान्निष्यं दार्तस्य ।
निगमोनापत्यमनवद्यं करोति न संभ्रासुनदिवानासुनदेवतायतने मैथुनं कु
र्यात् । पर्वणि पर्वसंधौ सोपहते चाहनिकुलस्त्रियं तोपसेवेतनापवादेत् । नतद्
हानिगमनेन कामपि स्त्रीयमधीशायीत् । वंशवशे वृतविनवानुरूपो वेषः । सम
चारो वा कंठविडं वयति । अपरीक्षितमशोधितं च राजकुलेन किंचन प्रवेशये
निर्यासयेद्वा श्रूयते हि स्त्रीवेषाधारी कुंतलाधिपतिप्रयुक्तो गूढपुरुषः । कर्माने
हितेनासिपत्रेणानरे इहयपतिश्चमेषविषाणानिहितेन विषेण कुशास्थलेश्च

रः किंतेनप्रीतेननयस्यहरिद्वारागडववित्तानुरागः। आत्मानमविज्ञायविक्रमः।
 कस्यनपरान्नवंकरोति। नहंतिः परान्नियोगस्योत्तरं किंतुप्रत्युपन्यासः। आ-
 स्थानेरुक्ततायांकुतः परिजनः। नमृतेषुरोदितव्यमश्रुपातसमाहिकिलनियतं
 तेतेषां हृदयेष्वंगाराः। अतीतेवस्सुतिशोकः। श्रेयानेवयदितत्संगः स्यात्। शोक।
 मात्मनिचिरमनुवासयन्त्रिवर्गामुद्वासयति। सकिंपुरुषोयोकिंचनः सन्क-
 रोतिविषयानिलाषम्। अपूर्वेषुप्रियपूर्वसंज्ञाषांस्वर्गाच्युतानांलिंगम्। नतेम-
 तायेषामिहास्तिशाश्वतीकीर्तिः। सकेवलंपुरुषोन्नारायजातो नयस्ययशो।
 नर्धवलितानिभ्रुवनानि। परोपकारोद्योगिनांभवति। महान्श्रेयोनुबंधः परोप